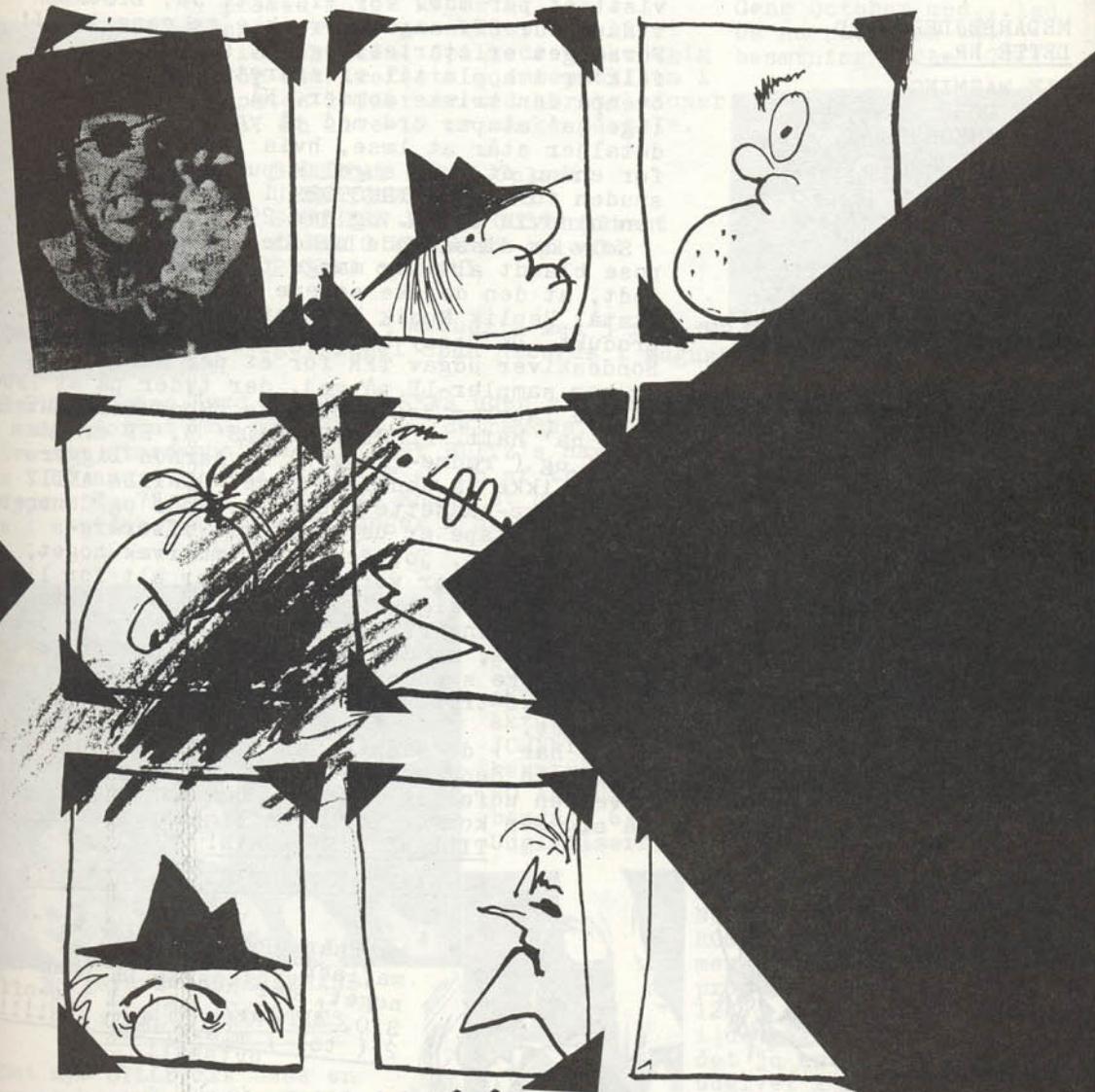

ND ÅRHUS

NR 9

AUGUST 83

KR 7

MORAL MÜNCHEN
MONODY U.S. TRASH
DMM I ÅRHUS NÅ83 SLIME MOB

NO AARHUS
POSTBOX 3
8381 MUNDELSTRUP
GIRO: 1 64 41 57
TRYK: Dinglestads
Superstars

I REDAKTIONEN:

J. CONCRETE
T. NIELSEN

MEDARBEJDERE VED DETTE NR.:

OLE WARMING
JOHN DOE
MIKE ASMUSSEN
THOMMY ECKART

TAK TIL:

MR. STRONG
ANNONCØRERNE
THE SUBWRECKS
IRMGARD
TAF & DISORDER
ALAN & DESTRUCTORS
CHRISTIAN & HATES
TFR/HETZ/BELGIERNE
DER MODERNE MAN
CONN (TEGNINGER)
JENS JUSTESEN (DO.)
MICHAEL HARDER (FOTOS)
JAN SNEUM - uvurderlig
support!!!

HUSET - goodwill
SHRED - selv om US artiklen
lader vente på sig!!!
ALLE NO AARHUS SUPPORTERS
HER & DER

ALLE VI HAR GLEMT AT

NÆVNE

100%

Vi må beklage, at
der ikke bli'r noget
KILLING JOKE arr. af
os. De er for dyre!!!

Punkten er ded! - playlist:

1. The Kob/"Gates of Hell" All the Madmen
2. Escape Artists/"The Pain" Irmgard
3. Anabell Lamb/"Once Bitten" Polydor
4. Talking Heads/"Burning down the house" Sire
5. Sisters of Mercy/Alice Braineater (12")
6. Stranglers/"Peaches" United Artists
7. Bauhaus/"Wild Luogosi's dead" Small Wonder
8. New Order/"We all stand" Factory
9. John Cale/"Chinese Envoy" Island
10. new Race/Live? (LP)
11. Motorhead/No sleep till Hammerstein Bronze (LP)
12. Talking Heads/"Listening wind" Sire
13. Before/A wish of life Irmgardz (LP)
14. Tommy Bolin/"Sweet Burgundy" CBS
15. Mountain/"Nantucket Sleighride" (Live) Island

-TN-

LED- LEDERE LEDEST

Ok, tilbage til hverdagen efter ferien, som vanen tro var begivenhedslös. Den såkaldte venstrefløjs profitfestivals her i Århus var kedelige, utroligt kedelige, så dem springer vi let hen over.

Siden sidst - nr. 8 i april - har No Aarhus ikke ligget på den lade side. Først brændte vi nallerne gevældigt på DER MODERNE MAN og så kom julemanden på en høfthedsvisit et par mdr. for tidligt! Ja, DISORDER i Huset d. 27. august er ikke en gang løwn!! Forsalget er startet, og det ser ud til, at folk er i hopla til efterårets koncertboom ovenpå den triste sommer. NÅ 83 skal osse lige ha' et par ord med på vejen - selv om detaljer står at læse, hvis I blader videre - for endnu et fedt engelsk punk band stikker snuden forbi: DESTRUCTORS i Kbh. og Århus henholdsvis d. 28. og den 29. oktober. Voila!

Selv om disse gode nyheder føles som en rose blandt alt for mange tidsler er det fedt, at den danske scene ikke er gået helt i stå. Replik Musik har netop udgivet sit 4. produkt, DK Decay har sin første plade på vej, Bondeskiver udgav TFR for et par mdr. siden og har sampler-LP på vej, der tyder på at løbe med de laurbær den skuffende "Somewhere Outside" sku' ha' haft, ELECTRIC DEAD'S 3. EP er ude snart og (rødme-rødme!) No Aarhus ligger heller ikke på den lade side. GORILLA AKTIV tape; live-cassette med 6 DK bands og Concrete syre punk tape er berammet til efterårsudgivelse. Jo, jo, der sker immervæk noget, selvom det efter vores mening er alt for lidt. Og man spø'r sig selv, om det er de sidste krampetrækninger??? Er det det, spø'r vi jer?? Lad os høre, hvad I mener, for zines er beregnet til at være scenens talerør - ikke et par folks eget trip. No Aarhus er jeres blad, så brug det.

Vi har i de sidste par numre beskæftiget os meget med den amerikanske scene og gang på gang lovet en udførlig rapport. Den har ladet vente på sig men kommer forhåbentlig i næste nr.

TILL WE MEET AGAIN!

NO AARHUS OVERGI'R SIG ALDRIG!!!

Hvornår opdager "Spil Op"-mafiaen ud af, at der er noget, der hedder DK punk?? S.O. d. 28.7. var et rip-off! 2 (to!) min.s DEAD K's!!!! SVINERI!

Sen sommer-playlist:

1. Mission of Burma/Vn Ace of Hearts (LP)
2. The Mob/Let the tribe increase All the Madmen (LP)
3. TSOL/Beneath the shadows Alt. Tentacles (LP)
4. Ski Patrol/"Cut" Malicious Damage
5. The Freeze/Guilty Face Modern Method (EP)
6. The Slits/99% Live Raw Records
7. Disorder/"This is Your World" Disorder
8. Prantick/Face Paint Local Anesthetic (EP)
9. Husker Du/Everything Falls Apart Reflex (LP)
10. SF Underground 1 + 2 Subterranean (EP's)
11. UK Subs/"Fleshwound" Planet/Nems
12. Toxic Reasons/"Kiot Squad" Risky
13. Skafish/"Sign of the cross" A&M
14. Killing Joke/"Are you receiving?" Malicious Damage
15. Groinoids/"Empty Skul" Modern Method

-Jc-

UDKRASS
opløst!

NOISY NEWZ

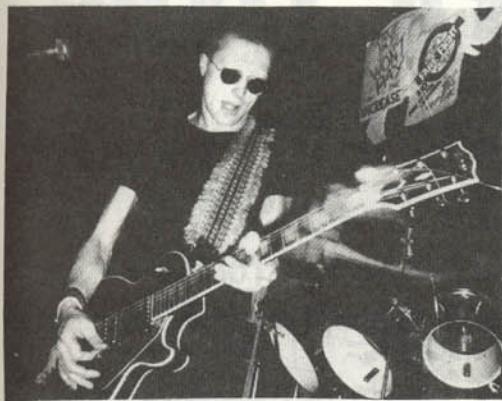
v/ Johnny Concrete

USA's nok bedste og mest tunge psykedeliske punk/garage band MISSION OF BURMA fra Boston er desværre osse gået fra hinanden til tusindvis af fans' fortvivlelse. Ikke p.g.a. "musikalske uoverensstemmelser" men fordi sanger/guitarist/primus motor Roger Miller's ører er blevet skadet for livet via musikken. Spillede afskedsgig for det trofaste hjemmepublikum i Boston i februar med høretelefoner på. En live-LP er måske på tale.

BIRTHDAY PARTY opløst!
UNDERTONES opløst!
SOUTHERN DEATH CULT opløst!
ANGELIC UPSTARTS opløst!
PIGBAG opløst!

ZERO POINT - aktuelle med 5 nr.s EP på eget label Spåns Records i august.

THE FITS regnes Hvad er NOISY NEWS uden sladder??? af mange for at Fra pålidelig kilde hævdes det, at blive det store musiktidskriftet BLITZ's navnkundige sus i UK snart. CAPT. IGNORANT er en af triumviratet Gruppens 4. 7" bag IRMGARDZ! Endnu et spor: han varude i september i sin tid sanger i Solrøds eneste punkband!

No Aarhus' STJERNEBAND:

NEWTOWN NEUROTICS

Det nye GYLLE fik osse en meget kort levetid. Spillede til Monody og forsvandt derefter i glemslen igen!

ELECTRIC DEADDS har sin 3. EP på vej. Er ude ca. 1.10 på eget selskab ElectroStatic.

ANTI-PASTI

SIX GUNS

CHELSEA først opløst og lynhurtigt gendannet af Gene October med...lad os nu se...den 44. besætning siden '77!!!!

ACTION PACT ude med et album, der fik 4 stjerner i Sounds.

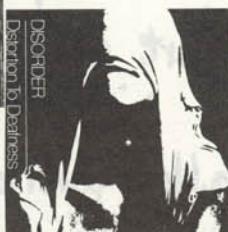
FLIPPER opløst!

NO AARHUS har 3 cassette releases på vej:

Synth/industrial trioen GORILLA AKTIV fra München - osse koncert aktuelle til "No Aarhus 83" d. 29.10. JOHNNY CONCRETE, solo-tape, med forsk. besætning. Psykedelisk HM/punk!

NO AARHUS LIVE! tape med div. punk bands (6 stk.). 2 x 45 min.

Udgivelserne berammet til efteråret.

I anledning af DISORDER's No Aarhus gig d. 27.8 har ROCKCAFEEN og GRY proklameret at gruppens samlede produktion (3 EP's + 1 12") vil være tilgængelig i de pågældende shops. Som det jo er kutyme er de ikke udgivet i DK!

PLADENYT:

VARAUKERS LP-debut i august.

DESTRUCTORS live-LP i august.

P & TTT BABIES 2. LP i august.

SIDSTE NYT (1. 8.) : EDDIE & THE HOT RODS gendannet!

FRESHLY DK SINGLES RIOTS

Freshly Riots/"Delightfully Fresh" EP

Bondeeskiver
Pladdebut fra DK scenens mæske mest energiske og interessante nyrockgruppe FRESHLY RIOTS er helt og færdelæs tilgengelig for den med dansk ny rock forsynede efterhånden udhungrede pánkfanatikere!! Seks numre er der blevet til på "Delightfully Fresh", der med STRANGLERS og DAMNED i baghovedet, er et råt og upoleret stykke håndværk. Inspiret af en fiktiv rockhistorie, har det næsten synligt ikke været Sweet Silence eller The Record Plant, men det er osse sekundert i denne sammenhæng, for de 5 nordjyder komponerer rigeligt med at trykke den eftertrykkeligt af. Min personlige favorit "Well Well Well" tildels ligegengivet på gruppens 2. cassette ("Punk Rock") er EP'en, der største nummer. Et par smalle steder hilst & her men alt i alt en solid manifestation af TP's vilje til at VIL noget og bestemt at GØRE noget ved det. Et desværre for sjældent syn blandt DK punkerne heute! -Jc-

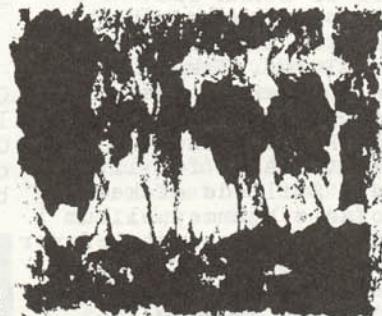
Hets/"Vision" b/w "Chock"

Lars Hets

Pladdebut fra endnu et provinsialt nyrockband på endnu et lille uopgået plademarked. HETS kommer fra Grenå, er en trio og falser sig mere tiltrukket af den melodiiske side af nyrocken især udmantet i irske U2 i de her tider, hvor alt ellers er HO og merk, depressiv musik. Det er dog heller ikke gået hen over hoderne på at have nogen spændende fald ikke textmæssigt. "Vision" og "Chock" er nemlig uforstørreligt indadvendt, ikke en gang personlig sludder om "lille jeg" i disse marke tider. Helt overfladigt og temmelig mat fremført af guitaristen Henrik Hahn, der ellers er pladegruppen berørende kraft. Hans RUTS (DC) prægede guitarlyd og hans meget internt guitarspil er aktivt øverst oppe i linien. Trommespillet er som et lokomotiv på allebread for meget god, for lidt power. Hets har givnet visse potentielle især Henrik Hahn - men gruppen er for mat og for uinspireret - materialet for tyndt. Men, at gruppen arbejder med andre stilarter end de for tiden gengæste streaminger er dog et plus.

-Jc-

Kontakt: Last Day Records
Nygaard 2 st. t.v.
8500 Grenk

De må være belgiere? 7" EP

Replik Musik

Der er desværre en tendens til, at man indenfor den unge del af den danske nyrock tager sig selv alt for hejtideligt. Musikken er ofte fuldstændig humeroverladt og resultatet af mange anstrengelser bliver kedelige.

Jeg vil ikke sige, at Belgierne her står i skarp kontrast til SISTERS OF MERCY, men især sangernes bevidsthedsniveau er at lægge på et underligt dybt leje a la Ian Curtis' genplader selvnetjedelig og kedelige end nødvendigt. Det ger det også tydeligt svære at forstå ordene.

Produktionen giver yderligere pladen et mat præg, selv om den på "Synforstyrrelser" er bedre, mere luftig og klar. Det skal siges til gruppens ros, at de har fået både et selvstændigt udtryk med en stil, der ikke bærer på staccato-guitar, god modarbejdelse af ligeså godt trommespil. Bas og sang er så de variable kontakter, et sammenspil der er verd at bygge videre på. -TM-

Before/"Sister Culture" b/w
"Some Hands"
SÅ er BEFORE's nye single på gaden, og det er der ikke nogen speciel ophidsende til. Efter en fristende singledebut i dec. '81 ("Silence") og et album af noget svingende kvalitet ("A Wish Of Life") et lille 1/2 Års tid efter, mener Irmgard, at det er på tide med en smagsprøve fra det komende album.

Before har ikke flyttet sig en tomme musikalisk på trods af tilgang af Mads på keyboards, og sanger Frits Bonfils' "intense" og "dybtbelærende" vokalarbejde virker mat, træt med hang til gentagelser. Rent musikalisk virker gruppen mere spillet - de 4 musikeres kvaliteter skal betegnes ikke dragen i tvivl - men Before er ikke en afslændende, og det vanskelliger den fornøjelse, der skal til for at holde dampen oppe.

Det skal siges til pladens ros, at den er

fremragende produceret, og især på

"Sister Culture" fungerer Before godt

reproduktionsteknisk. Det takket være et

medfølgende synthesizer/piano-spil og

Martin Halls instrumentale. Fint, men

hjælper ikke nok på halhedsintrykket.

Before har (midlertidigt?) tabt

terrnen!

-Jc-

Before

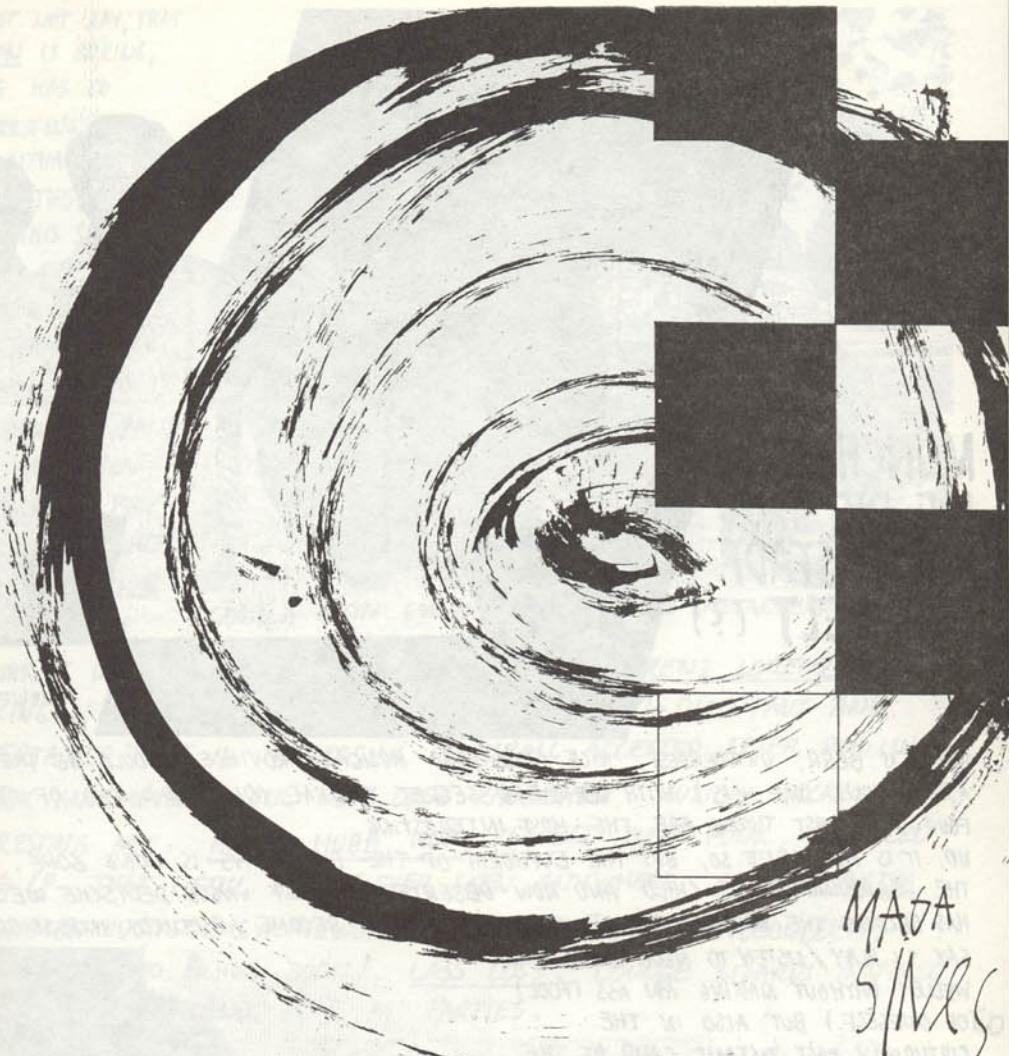
ABONNÉR PÅ 17:30

...Lænsdækkende blad med aktuelle reportager om nyrock, traditionel rock, alternativ rock
...kort sagt rock.

Føs også i alle førende pladebutikker i Århus, Aalborg, København og Odense.

17:30 Gl. Køgelandevej 249 B ST.T.H. 2650 Hvidovre

BUT YOU JUST AREN'T THAT
THE ATTITUDE IS SICK,
MOTHER DAVE HAS TO
SEND HUNGRY CHILDREN
THROUGH THE HALLS

MASA
S/NES

Rock
Cafeen

FREDE
RIKSS
AP 50635

SPECIA
L IMPORT
BRUDER
E(47)

5 FORSALE TÙ DISORDER CONCERT
PAA HUSEK D. 28. AUGUST...

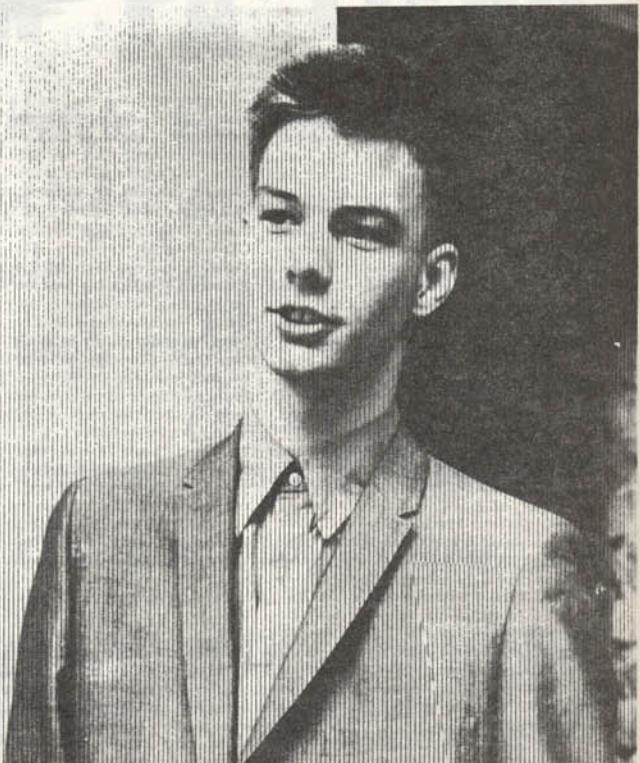
MÜNCHEN IST DIE BESTE STADT DER WELT (?)

BAVARIEN
BREWER

BAVARIEN BEER, OKTOBERFEST, NICE GIRLS AND MUSICAL PROVINCE SHOULD BE THE FIRST ASSOCIATIONS (ONE HAS) WITH GERMANY'S SECRET CAPITAL (ONE OF 10), AND OF THESE FOUR THE FIRST THREE ARE THE MOST INTERESTING.

NO, IT IS NOT QUITE SO, BUT THE EUPHORIA OF THE FIRST DAYS IS LONG GONE. THE IN THE BEGINNING SPOILT CHILD AND NOW DESERTED OUTCAST «NEUE DEUTSCHE WELLE» HAS BECOME THE EMBODIMENT OF STUPIDITY (IT HAS BECOME ABSOLUTLY IMPOSSIBLE TO SAY "I PLAY / LISTEN TO NEUE DEUTSCHE WELLE" WITHOUT MAKING AN ASS (FOOL) OUT OF ONESELF.) BUT ALSO IN THE CULTURALLY FAST DISTANT CAMP OF THE AVANTGARDISTS IS STAGNATION TO BE SEEN: ALL NOW KNOW TODAY, HOW MUSIK WHICH IS INTELLEGENT, APPROPRIATE FOR THE ZEITGEIST AND AVANTGARDISTIC NEW, BUT NOBODY WANTS TO LISTEN TO IT (ANYMORE). YET ANOTHER GROUP HAVE WITHDRAWN THEMSELVES INTO AN ALTERNATIVE - ANTI- MUSICINDUSTRY NICHE; THEY SEND EACH OTHER TAPE-CHAIN-LETTERS AND ARE PROUD OF THEIR FOREIGN TAPE-EXCHANGE CONNECTIONS. THIS IS NO DOUBT NICE AND AMUSING, BUT IS NOT THE ESSENTIAL CONCERN, A PERSONAL (OR EVEN SOCIAL) ADVANCEMENT, BUT RATHER SIMILAR TO COLLECT STAMPS OR HAVING PENFRIENDS.

BUT YOU MUST NOT SAY, THAT THE SITUATION IS BORING, BECAUSE ONE HAS TO CREATE INTERESTING AND FASCINATING SITUATIONS BY ONESELF. AND THIS IS POSSIBLE. SO, IN THIS SENCE, THE MUSIC (I SHALL WRITE ON) HAS MINOR IMPORTANCE, FOR THAT REASON SHORTLY: THE ZACK ZACK-COMBO IS THE BEST KNOWN GIRL BAND IN MUNICH. ARTSTUDENT PUPA IS EXERCISING POLY-VOICED SINGING WITH HER „GO-GO-GIRLS“ AND ^{IS} SEEN AT AMUSING CONCERTS.

GORILLA AKTIV (WAITING TO REACH THE „METABENE“)

THE AUDIENCE IS USUALLY OF CONTRARY OPINION ON LORENZ LORENZ; SO-CALLED „KING OF MUNICH“, HE NAMES HIMSELF A „MULTI-DILETTANT AND CHAOS-ENTERTAINER“. HE IS INCREASING CULTURALL, ACCEPTED AFTER PUBLISHING A SMALL BOOK AND HAVING A ONE HOUR LONG RADIOSHOW. MUSICAL OCCASIONALLY MOST INTERESTING ARE: HUBBA HUBA HOP, PERFECT BRIT-FUNK, PRODUCED ALREADY A LP, THAT I STILL HAVE NEVER SEEN ANYWHERE. GORILLA AKTIV, THREE RHYTHMENTHUSIASTIC SYNTHEWORKER, DOING SMASHING LIVECONCERTS, (TAPE RELEASE BY NO RHUS SOON). LASS LOSS, LOUNGE LIZARDS INSPIRED FAKE JAZZ, VERY COOL AND GOOD AT PARTIES.

This is a picture from the "Daily Telegraph" (famous british newspaper). It shows a young Irish throwing a piece of cheese against the british government. Homework: Write a letter to a friend and explain him the situation in North-Ireland.

100-150 words

TAXI WAS TWA TWAH WAW TWO
JULY 21 UNQUOTE BY

MUNICH OFFERS AT THE PODOCORNER: THE MARIONETE, MUSICAL VERY EXPERIENCED, BUT MUCH TOO STUPID, DIE COMIX, WHICH ~~LOSE~~ NOW THEIR SCHOOLPARTY IMAGE FOR DOING THE SOUNDTRACK ON A FILM, BUT THEY KEEP BEING HEARTSTIRRING HARMLESS AND THE ARCH-PUNK ZSD AND ARMES DEUTSCHLAND, WHICH SUPPORTED SOME FOREIGN HARDCORE BANDS, BUT HAVE USELESS TEXTS, ROTATING FOR YEARS AROUND THEIR „KILL THE COPS, I HATE THE ARMY, I DON'T WANT NOTHING, WE'RE SO OUTRAGEOUS“ VOCABULARY. THEY CAN TAKE LEAF FROM THE TOTE HOSEN (FAST, MELODIC, CLEVER AND FUNNY) (I THINK THEY ARE FROM DÜSSELDORF), WHICH RELEASED THEIR LP „OPEL GANG“ NOW.

OTHER INTERESTING BANDS IN GERMANY: LIASIONS DANGEREUSES (BEST EXPERIMENTAL-SYNTH- DANCEFLOOR), DIE HAUT (PHANTASTIC GITAR-MUSIC), SLIME (FAST HARDCORE), EINSTÜRZENDE NEUBAUTEN (USING NEARLY EXCLUSIVE METALS FOR PERFORMING THE MUSIC) AND DER PLAN (CULT GROUP FROM DÜSSELDORF: INTELLIGENT AND FUNNY).

THE MUNICH-ADRESSES: TAPE-DISTRIBUTION: „DU BIST SO GUT ZU MIR“, MOLTO MENZ, GRAVELOTTE STR. 3 D-8000 MÜNCHEN 80. INDEPENDENT RECORD SHOP: „OPTIMAL“, PETER WACHA, HANS-SACHS-STR. 13, 8000 MÜNCHEN 50 DIE COMIX (HAVE RELEASED 2 TAPES):

HARRY VOGEL,
JURA STR.

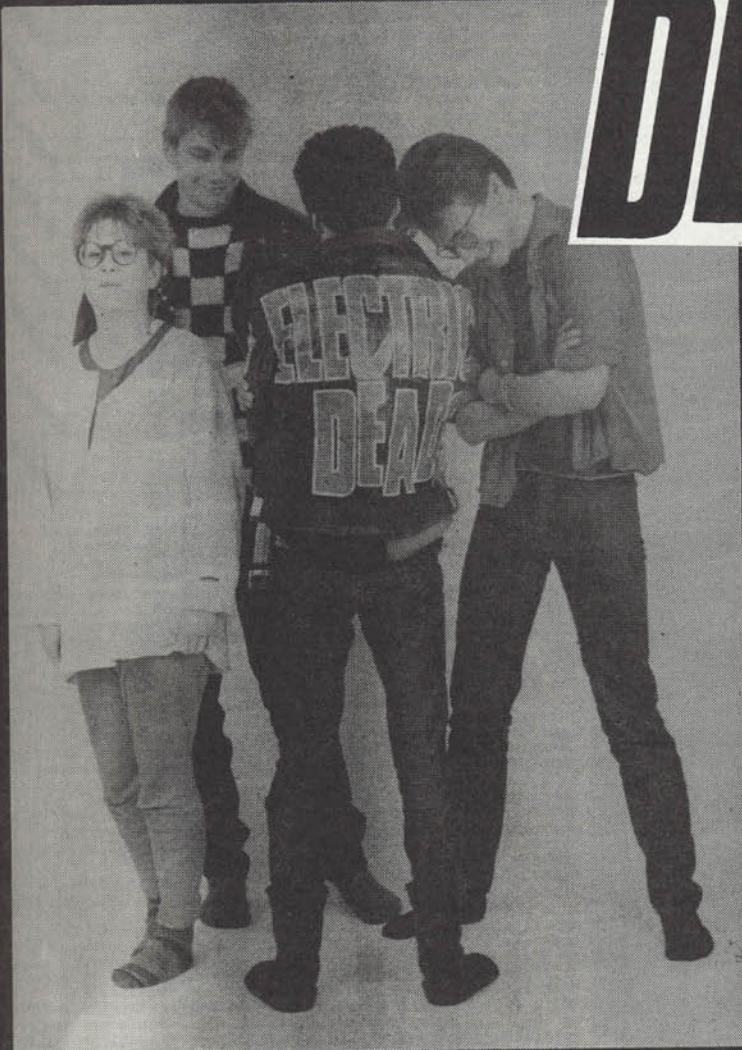
D-8000 MÜNCHEN 81
GORILLA AKTIV!
THOMAS ECKART
KAGERSTR. 4
D-8000 MÜNCHEN 80

-
OPEN OUR EARS
AND EYES! BYE
THOMMY
(TRANSLATION
HELP BY NICK)

Frank liebt Kaffee,
Pyrolator trinkt gern z
Kaffee und moritz ja! ja!
trinkt hin & wieder auch
mal ein Tässchen. oh! oh!
Der Plan

ELECTRIC DEADS

ELECTRO STATIC
RECORDS

ELECTRIC DEADS - EP
ANTI SEX - EP

»MIND BOMBER« EP, OKT.
5 NUMRE'S KILLER PUNK !!

Huset d. 29. 4.

Varm atmosfære og syden af stemning er Huset fra sin bedste side. Men træerne gror ikke altid ind i himlen. Århus' eneste hall kan osse vise sin dårligste side frem. Kold og klam! Folk og sted skaber stemningen; uden den ene part dur den anden ikke.

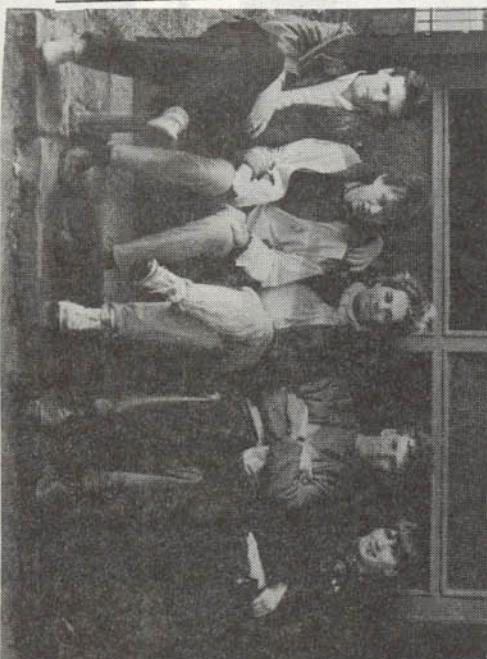
Fredag den 29. april var en katastrofe (for os!!); en dag, hvor de for nævnte ting ikke var tilstede, og det på trods af, at 4 stærke bands trykkede den af live her i byen. Århus, der på den ene side kræver mere action og fede gigs og på den anden side ikke støtter de initiativer, der er! Dilemma! En knap 1/4 fyldt sal trodsede regn, TV og måske "overfordring" denne klamme april aften, hvor No Aarhus blandede op for 2 af Hannover-scenens sterkeste live-bands sammen med 2 af det for tiden mest føde danske punkrock.

Stemningen i Huset fejlede intet blandt de tilstedevarende, og da grupperne gav alt, hvad de havde i sig, blev aftenen på trods af den rent finansielle side af sagen (KATASTROFAL!) en oplevelsel!!!

RAZORBLADES lagde ud. De fynske veteraner, der siden starten i '79 har arbejdet sig op til at være et af de bedste og mest velspillede HC-bands herhjemme, spillede reven ud af bukserne på den samlede danske HC-elitte i et sprængfyldt, energisk 18 nummers set, der ikke lod noget tilbage at ønske!! Sammenspillet var perfekt - pauzerne mellem numrene korte og præcise - og lyden perfekt. Som John Doe nævner andetsteds på disse sider er Razorblades' forbilleder de nyere britiske HC-bands men osse den mere og mere dominerende amerikanske trash punk har gruppen taget til sig. Grupper viser med al onskelig tydelighed, at trash ikke kun er ukoncentreret larm men en aldrig stillestående musikform, hvor musikere og især publikum er en udelelig helhed. I den liflige metal punk strøm fangede jeg i forbifarten "Agents", "Censorship", "Masterrace" og "Hateful Youth". Meget overbevisende.

Århusianske CRAP er altid god for en psykedelisk rundtur i alle ender og kanter af punksporet. Denne aften var ingen undtagelse. D'herrer Daller, Key, Donny og Rico i noget nær topform så publikum var på mørkerne under gruppens meget overbevisende set, der hele tiden bevægde sig. Crap har få haft en kedelig tendens til at lade sig påvirke af dårlige vibes f.eks. skabt af overdreven eupori før trappegang, men i efter smittede gruppens entusiasme af på salen, der i allerhøjeste grad gav sit besy med. Anyway, Crap leverede det bedste set jeg har set dem fyre af i gruppens snart 3 årlige levetid. Der er noget at glæde sig til, folks, når No Aarhus smider sampler-cassetten på gaden! Blandt smagspræver fra "Aggressioner" og "Somewhere Outside" + en del nye ting blev der osse plads til SWELL MAPS' "Vertical Slum" specielt tilpasset deres ydmige! Jeg var rært!! Jo, aftenens danske islat havde på fortinlig vis givet bolden videre til de tyske gæster.

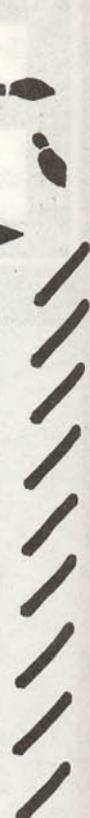
DER MODERNE MAN I AARHUS

Øverst til nederst: Tanio, Axel, Fe Wolter, Mattus og EKT.

koncerter

DER MODERNE MAN MODERNE MÆNNESKER I AARHUS.

IHMESPATZEN kom dernæst på. De lignede en mellemting af muselmænd og kontorbude fra Krups, men de 5 gutter gik uforstyrret til biddet friske og i stedet! Gruppens musikaliske linje ligger tæt op af DER MODERNE MAN's; man ku' kalde dem DMM's lillebror! Keyboard-domineret funk-punk med en lyd, der af og til leder tankerne hen på det tidlige FALL (miniorgel og uforvrængt guitar) men Ihmespatzens musik er dog så ørketsk som noget kan være både i opbygning og form med en råhed og vitalitet, der er hentet fra den tidlige britiske punk. En forvirrende omgang, ikke sandt?? Men fantasien får fri spil, når Ihmespatzen er på scenen. Vi får alle numrene fra gruppens 2 LP's og et nyt nr. "Graue Männer", der tyder på at Ihmespatzen er ved at blive mere eksperimenterende. Som kronen på værket fik vi en forkælt udgave af "Das Chaos schlägt zurück" tilslidst. Et godt tilrettelagt 35 minutters set, der efter min mening havde alt i sig. Det mangede ikke noget.

Omkring midnat gik tæpet for aftenens sidste band: Der Moderne Man. Mine forventninger var skruet helt i vejret, for pladeudspillene fra Hannovers førende ny rock band har en stor stjerne hos undertegnede. Lad mig så slå fast med det samme, at alle mine forventninger blev indfriet til fulde. DMM var en karkommen afveksling til den HC-balge, der ridder over landet p.t. Gruppens særegne form for preussisk funk rock er medrivende, og jeg skal ikke skjule, at gruppens musik og indtagelse af diverse euforiske genstande var en særdeles effektiv cocktail denne aften! Man kan ikke sidde den nærmest eksplorative energiudlædning fra sanger Mattus og hans medkombattanter overherig. Fe Wolters spændstige og rørige funk trommespil, Axel Wicke's bass fremaddrivende hele tiden, EKT's guitar lys og gennemtrængende hele tiden (ingen effekter og oveni det hele et sunde keyboard afvekslende med sax, der til tider desværre var for langt tilbage i lydbilledet. DMM fyrede den ene perle af efter den anden - hejdepunkterne fra de 2 LP's "80 Tage auf See" og "Unmodern" og fra den seneste 12" "Neues aus Hong Kong" fik vi både titelnummeret og den skønne "Für Frau Krause". En del nye numre blev det osse til, og de lover godt for den kommende LP. Mere ACR orienteret danske funk-punk af bedste skuffe. Jo, efter de obligatoriske og helt fortjente encores sluttet tysk Neue Welle sit indtog i Århus for denne gang.

En oplevelse for dem håndfuld, der ikke ville snyde sig for en aften ud over det sædvanlige; en skam for de hoveder, der blev væk! Det er sgu svært at gøre folk tilfredse, men vi har mere i stebeskæn - var vis på det! Man har kun det skæg man selv laver, ikke sandt?????

-Jc-

MONODY-FESTIVAL '83
huset, 22/23 april

Lisson Roskilde er blevet det, ser MONODY ud til at blive en tilbagevendende begivenhed, om man kan si' det eller ej! For 3. år i træk afholdtes i Huset, Århus den festival som i sin startede af Mikkel Hede fra det hedengangne sine "Ruin". Nu er arrangererne kasernefolkene og folk med tilknytning til de sørgetlige rester af den århushanske punkscene. Festivalsituationen har altid været nærliggende til at presentere, hvad der rører på sig i den danske undergrund. Med fryd og en god portion nostalgi tænker man tilbage til den legendariske punkfestival i Huset i november '78, hvor bla. SODS, KLICHE og DREAM POLICE deltog; DB 110's julefest osse i Århus; Eddie Haircut's "Concert of the moment" i Kbh., november '79; "Rock mod profitten" i Århus, februar '80 (hvor panse og en håndfuld hjernehæmte rockere tilsyneladende glemt alt indbyrdes og arbejdede sammen i sken forening!!!!); og de dårlige tider indvareledes med "Concertos de nobres insanos" i Saltsilden d. 22. december 1980. "Nosferatu"-festivalerne bidrog ikke til en fornøjelse af festivalsituationen herhjemme. For mange bands, for dårlig lyd, for meget kaos, for lidt NYT! De tider er forbi, hvor publikum kan stopfodes med massive lydmure og 700 bands passerende revue hurtigere, end sjæl kan blinke.

Problemet ved festivals af denne art er helt givet, at det er mange bands' eneste chance for at optræde for ligestillede, da den almindelige koncertarrangørs velvilje overfor undergrunds-musikken som bekendt ikke eksisterer! Det sætter festival-arrangeren - som oftest selv musiker med kendskab til den uheldige situation i klar erindring - i et ulykkeligt dilemma, hvor hensynet til kammeraterne selvfølgeligt vil være større end hensynet til arrangementets tekniske og salgsmæssige værdi, hvor lanceringen overfor et mere og mere kramset/forvænt publikum bliver overset.

Det var sagen i en neddasket, hvad angår de 2 kaotiske dage i Huset i april. Ca. 25 grupper deltog deriblandt 3 tyske, der havde gjort arrangerer, publikum og ikke mindst dem selv en kompetenste ved at ha' blevet hjemme! Skandale er ikke dækkende noet for den optræden de leverede. Det mest kedelige var så, at de stjal tid & plads for andre, der ku' ha' gjort det 100 gange bedre!

Der var selvfølgelig flere uheldige aspekter, som arrangererne testest ikke skal lasten for; ~~gæstebillet~~ at Monody virkede som et ophold på Piccadilly Circus i myldretiden. Et anlæg, der slet ikke kunne klare belastningen, lydfolk, der overhovedet ikke var opgaven voksen og ikke mindst en skædeslas og ligegyldig holdning fra de fleste optrædende. En god lyd var nærmest en by Rusland og kun ganske få grupper formåede at formidle sin musik ud over stereokanten. Den helt igennem fortærkede "incrowd"-holdning var en liggå hyppig gæst blandt de optrædende som snotkletter på scenen. Når hver gruppe så med lydpresse/tuning osv. havde ca. 30 min. til rådighed + de forsinkelser som hammede begge dage i uhyggelig grad, så er alt vist nok sagt!

Men Monody var desuden musik eller forsøg på samme. At forsøge at anmelde kronologisk vil være som at pisse mod vinden. Alt virkede ens - med få undtagelser - og jeg følte mig ikke videre spillet til at suge oplevelsen til mig, da det hele foregik.

DRIFT fra Kbh. var for mig det umiddelbare højdepunkt. Altid varant for en medrivende, pulserende musik. Det gjorde ikke så meget, at den fra radioen så kendte Camilla Hajby gang på gang sang falsk. Drift kæmpede mod de dårlige odds og vandt sikkert! FRENCHLY RIOTS spillede et hurtigt og gennemenerisk støt, hvor det ellers så karakteristiske keyboard fuldstændig druknede i den uhyggelige lyd, der mest af alt mindede om en metalværner i en grusgrav. På det tidspunkt var den ene side af lokumrene streget! ZERO POINT spillede råt, checket og helt upåvirket af de nærmest ejernedes og ultra voldelige tyske punks provokerende og besköchte adfærd. Nazi punks er ikke dækkende nok!

DESPERATE UNDEADS var hele Monody-syndromet i en neddasket: forvirrende, magtesløse og serdeløse primitive. Men netop gruppens gæ-på-mod og sagteslethed valde vidende, at de ikke ku' spille gjorde deres 5+6 numre lange set til en underlig, men for mig fed oplevelse. Det var her og nu - tryk den af og lad os se, hvad der sker. Publikum var tavse, ikke en gang aventsende, nærmest ligeglade.

ILLEGAL Bo spillede HC noise med DISCHARGE som forbillede. Det store saastaleerne var, at Charles (ex-ELECTRIC DEAD) nu kan holde takten bag tiderne. Intetsigende, tomt og præget af negativ energi. Skrig & skrål, bulder og brag - en våd kineser!

WARSHORE's famlende forsøg på at finde en identitet falder helt til jorden. På den ene side halv speedet 3-akkorder noise med skrig & skrål; på den anden side destruktion af JOHN CALE og STOOGES ting. Tilføjelsen af en kvindelig vokalist virkede malplaceret. Det blev ikke til andet end pip-pip! Dog var gruppens lyd af det bedre denne eftermiddag.

MONODY KAOS eller FESTIVAL?!

Monody pix: Michael Harder

CONCERTS

MONODY.....

WAR OF DESTRUCTION leverede festivalens bedste rå punk sst., men virkede trætte og uinspirerede. De fik dog det til tider meget inaktive publikum op på mørkerne.

RAZORBLADES tangerede WOD's prestationer. Endelig et dansk HC band, der vil noget mere. Trommelager Martin er en af de mest fascinerende skikkelsler på scenen p.t., og han står aldrig stille. Det samme gælder for Rico i CRAP. De er ubestemmelige. Med de mest følede vibs i salen kan gruppen levere et sst. så dårligt, at man kokser, men så under de dårligst tønkelige betingelser tager Crap alle stile hjem med en intens og kompromissløs opræsens, som bare sidder. Det var tilfældet her.

Men som sagt tidligere - brudstykker af en alt for lang week-end, hvor alle indtryk kvarnede rundt i skallen på en ikke efterladende et minuts ro.

En meget uhøjgelig tendens spredtes hos det ismr tilrejsende publikum, og det gjorde ikke sagen bedre. Aggressiviteten og voldsmoden, ismr indbyrdes, lå som en khan hånd over Huset ismr på førstesdagen. Man fik indtrykket at det de mange tyskere i virkeligheden var kommet for var at slås og provokerke. Det styrker ikke just sammenholdet! Er det den vej vi skal ind på???? Skine og punke opmærsker over for hinanden parat til at bruge knive, smadrede flasker, jernbeslæde stavler og jernkeder?????? Rygter om sammenstøn florerede men blev ikke bekræftet alt i mens jeg var der. Nu hvor det hele er kommet lidt på afstand kan man se noget mere nægtent på tingene, men min første reaktion var, at det her var festivalen til at ende alle festivals! Sådå musikalisk, hvor meget få i forhold til deltagertalantet havde noget at byde på, og som en "gathering". Huset var blæst for andre end "the in-crowd" - det spændende og dragende var vek!

Det er jeg nok osse næste gang! - Jc-

meet the

THE RESIDENTS "Mole Show"
Falkoner, Kbh. 1. juni

Bart var med stor forventningerne man tog til Kbh. for at opleve den amerikanske RESIDENTS' "Mole Show", og skuffet blev man da hørt en hård rock med et godt 20-minutters forsinkelse gik tæppet. Det synes dog ikke var det til at give i mellemgulvet. DRR stod da 4 legendariske Residents i kjole og hvidt med de karakteristiske kampe sjne i stedet for hoveder og i hver side af scenen var der enormt sorte lærlæder med "pore-know graphics" kunsten. Altå samme slags malerier/tegninger, der pryder samtlige Residents-plader samt de fleste andre Ralph-udgivelser. De blev udskiftet efter handlingsforlebet i showet, som blev forklaret af en ørkeamerikansk TV-speaker type mellem hvert anden eller tredje nummer. Og det gik kort sagt ud på, hvordan "the moles" - med klarpenge "the crump" og "the bang" til at udferde det grove arbejde i fabrikker og lign. Under selve showet spillede Residents bag et fiskeskål, alt i medens en 3-mands dansesgruppe illustrerede numrene med diverse lys i danserne og med moles/undertrykker papstryker og masker.

Såvidt jeg ku' høre stammede numrene fra LP'erne "Mark of the mole" og "The tunes of two cities" udført på 4 tangentinstrumenter + guitar og vokal. Musikernes identitet forbly ukendt til trods, at de med "ejnenes" efter 4-5 numre men erstattet af papmose og brillen. Et par gange var det ikke mere end 5 quarter, hvorefter der var en kort pause, hvor man ku' gå ned og købe en øl eller blive sidende og nyde de skønne Råbøl Records produkter der kerte i højtalerne både før og efter koncerteren.

Andet set var ligeledes numre fra de få omtalte skiver, og man så nu - forklaret af speakeren - hvordan de moles blev modtaget - ikke særligt venligt - og at de begyndte at arbejde i fabrikkerne. Stadig med de 3 dansere til at illustrere numrene. Pst og tidspunkt kom speakeren op at skæmdes med en af Residents' medarbejdere, og det resulterede i, at osse han blev taget til fange, bindet og kniptet og sat i en rullestol. Og medens den store "crump" og "mole" og "crumble" udskæmpedes blev han kastet ind på scenen, selv rygget endt publikum alt i sedens hele scenen var imidlertid i en opstande dooet nædes i bomber og brag. SA var det hele stort. Ingen extranummer, selvfølgelig godt ha' været et par timer længere. Noget af det flotteste og ajoveste jeg har set i meget lang tid. - Ole Warming-

RAZORBLADES/RED TAPE/ELECTRIC DEAD/ GANGWAY

Kedborgershuset, Korsør d. 11. 6. 1983
Egentlig en uforglemmelig aften i den vestsjællandske by Korsør; eftersom Korsør ikke går for at være "stedet, hvor det sker", og med et yderst blandet publikum...og i godt humør!! (Det er jo en sjældenhed i disse alvorlige hard-core dage!) NÅ, der var lagt op til en god aften, og det var dog sidst til en koncert, hvor bands'ene var tilpasset det, og det var god, og alle involverede musikere i god form!!!!

På denne milde sommersaften lagde RAZORBLADES fra Odense ud med det bedste sst. jeg har hørt fra dem. De har stor respekt for deres mange nye numre i bedste US horror-rock stil fungerer og klær dem bedre! De synger mere, og der er mere kæd på, og så er de knap så hærgede! et x-tra plus var den carberbladskappe lyd som fulgte dem ud i midten af deres set.

RED TAPE fulgte med et lass god lyd som Razorblades, dog med musikken om den åbenlyse forskel. Red Tape's meget JOY DIVISION inspirerede musik virkede lidt idiotid ikke-tung, da deres musik var noget mere faststruktureret som færnvnede JD. Af og til kunne man dog godt savne en mere varieret vokal, ellers fungerede alt.

Ked et par lynhurtige numre og en poppet pige-vokal var Nordsjællands ELECTRIC DEADS på scenen. I en meget US punk inspireret stil, plues en hel del heavy-metal (Uff!, et grint ord!) kvarnede de sig igennem et nok så hørevenligt set med, for de fleste publikumer, deres eksperimentation og knap så faststruktureret som færnvnede JD. Af og til kunne man dog godt savne en mere langsomme numre, med et lidt ungerende alt perfekt, og der svinede...med 200 Km/tur!

GANG WAY var en fin afslutning på denne aften, denne forholdsvis nye trio fra København underholdt folk fortreffeligt med en yderst afslappet sceneoptreden og afslappet rockmusik i stil med DRR. Desværre blev deres sst et smule forstyrret af folk som i aftenens løb var kommet i for godt humor p.g.a. de stærke drikke som er varm sommerdag samt en hed aften havde gjort dem nedsatget til at konsumere!

Well - efter en vellykket aften forsvandt en efter en ud i sommernatten...og det var alt i mens Prins Henrik hadde fejret sin fødselsdag.....

KAMP (Korsør Amateur Musik Forening) arrangerede.

-John Doe-

live

ELECTRIC DEAD

RAZORBLADES

12

Razorblades i Huset d. 27. 4.
Pic. Michael Harder

koncerter koncerter koncerter

ROSKILDE FESTIVAL 1983
2/5 Juli

1983 var året, hvor den ny rock for alvor skulle holde sit indtog på festivalen. Hos understegnede var dette imødeset med samtidig glæde og skepsis. Måskevis kom desværre til at det var lidt, der ikke somirkel vil noget med sin musik mister noget af identiteten ved at drukne i det store festivalprogram. Ydermere går mange nuancer tabt ved en udendørs festival som Roskilde. Det prægede i hej grad nyrock gruppernes prestationer.

Her fulger en selektiv liste over bands der umiddelbart så ud til at være interessante. ECHO & THE BUNNYMEN er dog undladt, da der findes en konkertansmeldelse af dem andetsteds i bladet. Det skal dog understreges, at de leverede et flot show og var den gruppe, der klarede at overvære bedst med den store scenes mangfoldige problemer.

Washore var første officielle band på programmet, men de var desværre en skuffelse. Egentlig mindede de end del om BEFORE, men der var musikernes dygtighed til forskel. Skål man var, ned var numrene løst opbyggede, og de var dårligt sammenpillede. Gitaristen var noget af et stort talent, men jeg har set længere sange, der gik rundt og lignede OZZI OSBOURNE, havde langtfra dennes stemme. De slattede også med at smide "Heartbreak Hotel", men dette skiltes ikke, da vokalen var forsvundet i en af hotellets to korridorer! Sods fik jeg kun set i forbifarten, men det virkede for en ganga skyld som om der var væk fra scenen. Det var noget nyt at hente der. Det var sterk og tæt musik, som det plejer med masser af vild trumpet fra Sten.

Simple Minds springer vi løs og elefant hen over, da jeg i mere end en forstand var for langt væk til at få noget ud af deres optræden! Commando M. PIGE levede i negativ forstand op til deres nye LP. De er blevet et ganske alm. kædigt svenskt rockband. Jeg konstaterede ikke et eneste nr. fra deres udmarkerede første skive, og kom "Reach for the stars" fra den nye kurse satte lidt gang i mig.

Siouxie & The Banshees havde også sine problemer i starten på den store scene. Det var først & fremmest lyden, der var svær at styre, og de punktuer der ikke kendte noget videre til gruppen, skulde osse lige lytte sig ind på den sorte musik. Da kom altså bag trompeten fik spillet sig ind kom der gang i sagerne, men Rob Smith's guitarspil, hvor der aldrig rigtig er tal om akkorder eller greb gjorde, at den lydmør, som skal til for at trænge ud til så mange mennesker, udeblev. Dog undlod City-X, som spillede der for, klogeligt sin "Surf a la mode", hvis påstand om, at kun Siouxie selv når ud over scenen, ville være gjort til skamme! Belgiske T.G. Matic havde det twilsonske hvert at skulle starte sendag morgen, hvor de ikke er meget gang i folk. Den meget dynamiske forsanger fik dog snart gang i den trofaste skare foran store scene. Hvis understegnede gik den europæiske nyrock med funk og dobbeltorber dog aldrig klart ind. Der var simpelthen for meget mellem godbiderne!

Maanam fra Polen var et fornaldrværdigt spændende bekendtskab. De startede forrygende, men jo længere de nædede ind i deres set jo mere gennemsnittlig blev den rock & rul de leverede. Med bas, sang, trompet og guitar kunne man tro, at det skulle blive rock med tryk på, men i alt fald 1. 1/2 af sættet blev den ene guitar udelukkende brugt til at køre solo oveni sangen. Det havde en stærk virkning, og det led ofte som keyboards. Fremfor en anden polsk gruppe, SBB, somose har gæstet landet, har Maanam en fordel i at have en god sangerinde/forgørnsfigur. Denna Polens NINA HACEN vari høj grad ned til at skabe gruppens image, der går ud på at være så cool som muligt. Der blev sunget både på polsk og engelsk & blandt titlerne husker jeg kun "Treason" som et virkligt fedt nummer.

-TN-

NY ROCK I ROSKILDE

SIOUXSIE

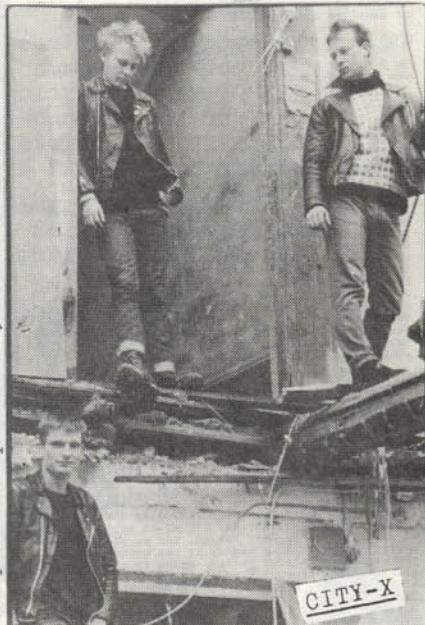
i ARHUS

Vi beklager, at vores ECHO & THE BUNNYMEN anmeldelse ikke er at læse nogen steder.
En ven af bladet glemtে (:) dead-ADS/CITY X

line, men her har i et foto som
plaster på saret, ok??!
13

ADS/CITY-X
huset, d. 16. april
Måske var Århus stoppodret med punk; måske havde Irmgard's legendariske front punk bands ikke folkes interesser. I øvrigt var kun en enkelt musiker dukket op til ADS' - og CITY-X' Århus indtog. Stemningen var klam' - og den 1/4 fyldte sal. Hvisken og tisk'en, råben slagord efter en af grupperne, spejleden efter musikerne, der "gente" sig i omklindningsrummet og tilslagneladende ikke ville møde sine "fans", selvom det var 1 1/2 år siden de havde været her sidst! Det "gode" forhold Kbh. og Århus imidlertid holdt fredag denne kellige forårssæften! Anyway, da klokken var blevet over 22,30 gik CITY-X på scenen og beviste, hvorfør Jello Biafra havde rost dem i skyerne. Denne hårdtpumping garage-punk trio leverede et stærkt, tæt, energisk, men alt for kort set, og sanseligt optræden med dæmsende/pogende rytmer der på trods af imødekomende godhed gav gruppern en pen velkomst. Tolv numre blev det til deriblandt "Flaget", "Glade Polen", "Modstand", "Magt & Begn" og bidraget til BZ-singlen "City-Militær" og selvifølgelig "Avis" fra City-X' single, der efterhånden er 3 år gammel. Der må godt snart komme nyt. ADS var påvirket af de dårlige vibes og spillede for at sige det mildt forvredeligt! Ukontrolleret, larmende, uenergisk støj, der ikke gjorde gruppern nogen som helst kredit. City-X reddede aftenen, der rent musikalsk kun varede lidt over en time. Det lugtede lidt! -Jc-

CITY-X

DISRUPTERS

Disrupters/"Unrehearsed Wrong"

Radical Chords

Med DISRUPTERS' første LP er vi over i en helt anden boldgård, end de øvrige plader her på siden. Gruppen tilhører det stigende antal politiske rockbands af CRASS-skolen, og "Unrehearsed Wrong" kan flere steder løde tankerne her på "Stationen of the Grass" - tilspælen indenfor anarchorock. Men D. er ikke en fanatiker, som Crass gør sig ud for at være, men et tilsvarende er der plads til selvironen. "Unrehearsed Wrong" hentyder til det faktum, at gruppen ikke er særlig meget bevidst musikalsk, og det vil trods alt være lidt synd at påstå!

Selv om Disrupters er lige så forudsigtige som amen i Kirken er der klar fremgang at spores både i sang og klang. Basist, guitar/ bass kompositoren og frontpersonen er leder an det næste af vejen med fynd og klem!

Den sterke produktion opvejer de manglende tekniske færdigheder. Lyden er meget rå!

Sidste i Åbner med "Norvic the Clown - Poem", der ikke gør "Shawed Women" noget efter med kirkeblæser, bøn og solis. Frestende guitar/tam-tam lydmur "Job satisfaction". Samtidig har med kradse kommentarer til den britiske verdfordringer fået ryset den sidste stivhed ud af kroppen på lytteren (mig!!!). "Fists in blue" og "Napalm" på side 2 skal osse lige have et par ord med på vejen. De viser, at Disrupters meget vel kan komme og blande sig med "eliten" i engelsk punk: "Unrehearsed Wrong" er meget bedre end titlen antyder. Et godt eksempel på Crass-og-bands-in-den-dur-had syndrom og how på vognen,inden toget går! Du vil ikke fortrytte det. -Jc-

Kontakt:
Disrupters
C/O Backs Records
3 Swan Lane
Norwich
England

THE MØB let the tribe increase

The Mob/"Let the tribe increase"

All the madmen
I dette tilfælde er det overordentligt svært, ja nærmest umuligt, at forsøge at skrive en "anneldelse" uden at superlativerne tager fuldstændigt overhovedet. Det vedker jeg mig ikke direkte, men sagen er den, at årets bedste engelske LP er kommet i min bejdselfælge, THE MOB's debut-LP er slet og ret et MESTERVÆRK!

"Let the tribe increase" er et ubryggt personligt album, der foruden at være hensynsligt erligt også formået at inddrage lytteren på en sådan måde, at det ikke virker pådættende, agiterende eller, hvad ved jeg?

The Mob er meget pessimistiske, og det fremgår af samtlige numre på pladen.

"At the gates of Hell where the corpses yell, an the only sound in the toll of your death bells"
De 3 guttulære banger, forvirrede, magteslæse, men ikke orgivende.
"I wish I can fight
It must be fun to fight
cos so many people do it
it must be fun"

The Mob står i skrærende kontrast til den øvrige punkcene. For de lægger ikke skjul på sine følelser, hvilket er et godt punkprincippet. Samtlige numre sitter af en pulsrende nerven, en stemning, der både er skræmmede men i høj grad også drængende. The Mob's sound er skræmende som en kniv i blæd amer og alle stemninger fravænhes ned til sidste detalje gennem den ypperlige produktion (Ted & grupperne selv). Marks guitar & gudomlig, interesserende og angæste sang ligger fraen i lydskalaen i den samme grad, som trommer tilpas indflødtet: flot, højt, svævende. Hele pladen SMUK i ordets bogstaveligste forstand, og samtlige numre fortæller sin historie ikke så man forstår og lever med. "Gates of Hell", "I wish", "Never understand", "Roper" med effektfuld stemmeoverdrue og en nyindspilning af Mob's stærkeste nr. "With Hunt", der bestemt ikke gør! originalen noget efter. Ja, så er alt vel sagt! -Jc-

Sisters of Mercy 12"
"Alice"/"Floorshow"/"Phantom"/"1969"
Brain Eater Records

SISTERS OF MERCY er for so syrerocken, hvad CRAMPS er for rockabilly'en: Begge er meget selvironiske uden at slække på de musikale krav i hver deres genre.

S.O.M.s musik kan umiddelbart tolkes som post-punk, depression-rock, sen alt over myggelin, så det kun kan være en pastiche. Dette understreges af, at gruppen ved koncerter gør krasse versioner af så forskelligt ting som LED ZEPPELIN, DOLLY PARTON og HOT CHOCOLATE. Sangene indeholder dog der ligner en spøjs blanding af im Morrissey og Joey Ramone, en stemme, der ligger tæt op af Alan Vega og han bagved op af trommesmaskine, bas og guitar. Lyden er såd og skarp, at den leder tankerne hen på BAUHAUS og BIRTHDAY PARTY. Hver skal man nu tage alvorligt???

Alcel, og nr., der låsser godt godt ku' varer skrevet af JOHN COOPER, og LOCY POPPs "1969" er de bedste numre på denne EP, da man her sætter guitarren i hejsmedet fremfor trommesmaskinen. "1969" lader ikke originalen noget tilbage i råhed og metalagtig guitarsound. -Jc-

Unrehearsed Wrong

Dance Society/"The Theme"/"Somewhere" /"Hide"

Når jeg slidder og hører denne 12", minder det mig om første gang jeg hørte YOUTH's "Rebecca's Room". Der er tale om en gruppe, der kan blive til snart sagt højst uønsket, men som her mangler inspirerede frontmænd.

En plade, hvor bas og trommer typisk buldrer frem for engang imellem at blive overskygget af dystrø keyboarder, som toner frem og bemægtigter sig opmærksomheden.

Sang og guitar ligger mere fært i lydbilledet. I både lyd og artwork minder DANCE SOCIETY om Factory-grupperne, men de sidstnævnte har noget at tyde på. Det har D.S. ikke endnu! -Th-

Birthday Party/"The Bad Seed"

4 AD
"Handing up who wants to die". Sådan starter den ny BIRTHDAY PARTY EP, og Nick Cave ku' godt lyde som om han havde hænderne oppe frem, for hans tekster på dette og deres følgende EP'er er næsten altid medvirkende: J er centreret omkring, død, valg & narkotika, der er 2 meget aggressive numre - "Sonny's burning" og "Fears of gun" og 2 mere dampede uden, at der har mistet styrken og aggressionen. Især "Deep in the woods" efterlader en med gæsbadet på armenne over den utroligt sterke og positivt opraskende slutning:

"Love is for tools
and all fools are lovers
and God knows I'm still one"

Så måske er der stadig håb for Nick Cave og B.P.: Men nu er de jo eks.: -Ole Warming-

The Schoolhaters/"Stories as cold as the Irish Sea"
Outer Himalayan/No Aarhus Import (EP)

Dettes må betegnes som en irsk undergrundssingel, hvilket medfører et minus for produktionen og et plus for energien. "Deepest of reds" på side 1 er klart det bedste nr., lagt i en stil, der sender tankerne hen på MODERN ENGLISH. Efter en rolig start rammes man pludselig af en ekstremt lydmur, hvor trommer og bas buldrer rytmen frem og gør det synligt, at den dremmende melodieline henover. Sanger Kieron O'Neill's dybe stemme er dog aldrig overbevisende, trods gruppens klare politiske hensigter. De sidste numre fremgår nok klaret i B-siden "Industry & Nature", hvor faktorens skærpede kamp for lebensraums. Musikalen er på de numre på B-siden af mere tvivlom karakter. -Th
N.B. Begrenset antal eksemplarer til salg gennem postboxen.

DEAD MAN'S SHADOW

Dead Man's Shadow/"The 4 P's"
Explosion

Explosion har hostet gevældigt de seneste par år - få bands har gjort det, og det har osse påvirket os her på No Aarhus i en sådan grad, at vi den senere tid har kastet blikket på de fremstødende amerikanske træskud og ladet englænderne lide i fred. Men en række pladeudgivelser i '83 tyder på, at medicinen er ved at virke. Flere og flere grupper er ved at arbejde sig ud af "den onde cirkel": Ikke mindst trioen DEAD MAN'S SHADOW, der efter 3 EP'er har sin 14 nummers debut LPude.

Der er ikke HC (gudskejne, fristest man til at sage!) men han lissom THE MOB sine redder 17/78 punken, og det præger gruppens musik. DMS' dataset på det sikre uden at foregive, at de kan være et band, der ikke kan stand til. Tempost vil af "ugte" HC punk betegnes som "bedømdestempo", men det er fuldstændigt undskjært. Gruppens energi opvejer dette op af DMS' befunder sig bedst tilpas 1/4 ses lidt over medium gadepunk. John Igors' guitar er tilpass beskiltt uden at virke alt for dominerende, mens voxen er i god form. Denne er også en del af faktorens skærpede kamp for lebensraums. Musikalen er på de numre på B-siden af mere tvivlom karakter. -Th
N.B. Begrenset antal eksemplarer til salg gennem postboxen.

Helt i P'en er med enkelt undtagelse en mesterskab ved. DMS' vocal/basspil kan til tider lede tankerne hen på Phil Lynott fra THE DARK og ikke helt uden grund. Han er nemlig for produktionen, der må betegnes som ret usædvanlig i disse HC-tider. DMS' lyd er så og gadepunkten uden at virke som en hammer i skallen. Et klart plus.

Helt i P'en er med enkelt undtagelse en mesterskab ved.

DMS viser med "Neighbours", "Needle" og "Reject Slip", at bands som UNWANTED, LONDON og SELAUGHTER & THE DOGS ikke har levet forgæves.

-Jc

Disorder/"Mental Disorder" EP

Disorder Records
Som stor tilhænger af DISORDER's kaotiske wall-of-noise punk er jeg vel tilbøjelig til at omga det faktum, at osse de kan have en dårlig dag. Men jeg må vedstå, at "Mental Disorder" skuffer en smule sammenligne med gruppens tid. udgivelser. Det er Disorder som man kender dem, men alligevel mangler den gnist af entusiasme, der ellers er kendeteget for gruppens udfoldelser. Anyway, jeg er ikke et sekund i tvivlom, at Disorder er blandt det ypperste i britisk HC, og det blir' en udsegt fornøjelse at se dem live til No Aarhus! superig d. 27. 8. i Huset. EP'en her virker bare en smule mat, selv om den givet for mange er brilliant. Så'n er der så meget. -Jc-

Tidl
OG U
NÅ 2
NÅ 3
NÅ 4
NÅ 5
NÅ 6
NÅ 7
NÅ 8
GAKK

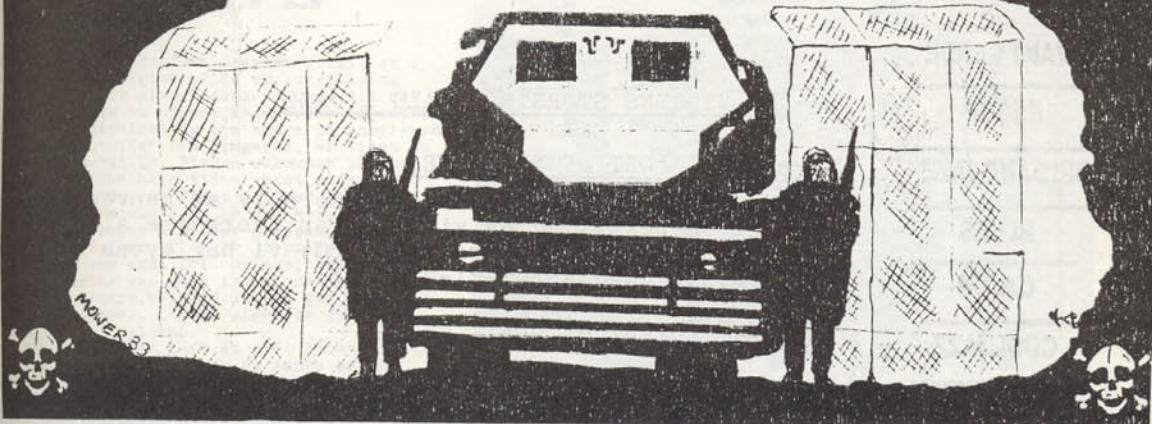
SJOKK
FRON
Port
kr.
Send

H

ARGENTINA WASN'T THE ONLY COUNTRY TO INVADE AN ISLAND

BRITIAN DID IT

TO NORTHEN IRELAND

ZINES & NOISE MARKET!

Tidl. nr. af NO AARHUS stadig tilgængelige CASSETTES/EP's :
og udenlandske fanzines til salg:

NÅ 2: K. Joke, Discharge, New Ørder	kr 5	NÅ 1: Deformed!/"Gas Attack"	40 min. kr 30	FÅ TILBAGE
NÅ 3: UK Subs, Scatterbrain, SLF, TT Reuter	kr 6	NÅ 2: Dream Police/"Chr. Chaos 78"	30 min. kr 30	FÅ TILBAGE
NÅ 4: Freshly Riots, Really Red	kr 6	NÅ 3: Black Flag/"1.3.83"	UDSOLGT	
NÅ 5: War of Destruction, US Punk No Aarhus live	kr 6	NÅ 4: Minutemen/"March 1st 1983"	UDSOLGT	
NÅ 6: Tyskland-rapport, GO4, Anti Pasti	kr 6	JC & Dream Police/"Come With" EP	5 numre kr. 30	
NÅ 7: Electric Deads, NÅ '82, Nico US Punk	kr 7	Dream Police/"Demise" EP	3 numre kr. 30	
NÅ 8: Black Flag, Crap, Sods, Norge DMM, S/H Landskaber	kr 7	Schoolhaters EP (Irland)	KUN FÅ EKS.	3 nr. kr. 30
GAKK (Norge)	no. 2/24 s.	kr 6	Black Flag/Minutemen 2. oplag	
	no. 3/20 s.	kr 6	på vej. Se "Noisy News" om	
	no. 4/36 s.	kr 6	vore kommende udgivelser.	
SJOKK (Norge)	no. 4/20 s.	kr 5		
	no. 5/20 s.	kr 6		

FRONTAL ASSAULT (USA) no. 9/18 s. kr 7

Porto inkl. for 1-2 nr. Over 2 nr. vedlæg
kr. 5. Porto til plader/bånd kr. 10.
Send cash, check eller benyt giro :

1 64 41 57

No Aarhus
Postbox 3
8381 Mundelstrup

HUSK DISORDER d. 27.8.!! 15

MUSIC mecca

info

AVANT GARDE

BEBOP

BIG BAND JAZZ

BLUES

CAJUN

COOL JAZZ

DIXIELAND

FUNK

FUSION JAZZ

JAZZ ROCK

MAINSTREAM

RHYTHM & BLUES

SALSA

SOUL

SWING

VOCAL JAZZ

ZYDECO

- PROVINSSENS STØRSTE UDVALG i JAZZ

- EGEN IMPORT af NEW WAVE;

Vi henstiller til interesserede selv at henvende sig og bestille, da vi ikke kan overkomme alle forgreninger af ny-rocken. DOG; vi har byens største udvalg i maxi-singler!

- EGEN IMPORT af HEAVY METAL

- TEGNESERIER:

Alt fra BASSERNE, AGENT X9 og LUCKY LUKE til GOTLIB, CORBEN og FLIPKOMPAGNIET

- TIDSSKRIFTER:

MM, NME, SOUNDS, SCHLAGER, RECORD MIRROR, Jazz magasiner, BLITZ, STACCATO, 17:30, NO AARHUS og mange flere.

Vi kan li' music

**music
mecca**

Vi kan li' music i

Moral laver LP

Hanne, Marco & Ingolf, tilsammen Moral, er i ferd med at færdigindspille en longplaying plade, som efter planen skal udkomme til oktober. Efter de to hjemmeproducerede cassette-bånd (Ådsel Service) og tre numre på sampleren "Somewhere Outside" fra Irmgardz, er tiden nu moden til en hel LP. Pladen udkommer på Irmg., men det har ikke hele tiden været meningen.

Gry Records var først ude med et tilbud om at totalfinansiere en LP med Moral. Betin-gelerne var meget fine for gruppen, som havde fuldstændig frihed til selv at producere og studietiden var også fri. Optagelserne i ARP-studiet i Århus var sået igang, da Irmgardz foretog en mindre kursæntring og gav Moral samme betingelser. Ingolf siger om grunden til skiftet af selskab:

"Vi har hidtil haft et godt samarbejde med Irmgardz, så da de gav os samme betin-gelerne var Gry slog vi til. Det kunne vi gøre fordi vi vidste, at Gry ikke ville blive sure. De var bare interesseret i at få noget ud med os, og det synes jeg er stærkt. I øvrigt tror jeg Irmgardz kan give os bedre promotion. De er trods alt et pladeselskab, mens Gry egentlig kun er et plademerke."

Materialet på pladen er nyt bortset fra 2 af de "gamle" ting, som dog fremstår i lettere reviderede udgaver. Nogle af de nye numre er efter ~~en~~ gruppens udsagn temmelig forskellige fra det gamle materiale, men man kan godt høre det er Moral alligevel. Det hænger sammen med, at der kun er input fra tre mennesker. Trods puffen og skubben i forskellige retninger ender det altid i et samlet input. Der er med andre ord ingen numre som alle tre ikke kan gå 100 % ind for, hvilket gir gruppen den homogenitet og ensartethed, som nogle betegner som kedelig og andre igen som Morals force. Trods homogenitet og ensartethed er det paradoxalt nok modpolerne med Marcos aggressive guitarspil og Hannes regressive vokal, der med Ingolfs keyboardarbejde som katalysator, får Morals musik til at gå op i en højere enhed.

Der er et par danske sange på den kommende LP, men hidtil er det foregået på engelsk. "Engelsk er et bedre melodisprog", siger Hanne, som sammen med Ingolf leverer tekster til gruppen. De handler for det meste om hvordan folk har det indbyrdes, men de kan rent umiddelbart være svære at greje. Det hænger sammen med, at der kan forekomme en del personforskyninger, og at Hannes mæde at sygne på gør det svært at opfange mæde. Man opfatter i første omgang stemmen som et instrument, som en del af helheden.

LP'en blir som sagt ikke pladedebut for Moral. Det skete på "Somewhere Outside", hvor gruppen deltog med 3 numre. Jeg spurgt dem, hvad deres holdning var til den kritik der har været omkring pladen bl.a. med hensyn til produktionen.

"Under de givne forudsætninger er vi fuldt ud tilfredse med hvad vi har med på Somewhere Outside. Den tekniske gen-givelse er bedre end på vores bånd, men den musikalske værdi begrænses nok lidt af, at vi kun havde to dage til inspilningen. Producerne, Kennan & Co., havde nok overvudderet deres evner eller rettere undervudderet den tid det tar med bare små bagateller. De har simpelthen ikke forudsætninger for at sætte sig ind i 9 forskellige gruppers musik på så kort tid, og budgettet tillod kun den indspilningsform. Der er det en fordel hvis grupperne havde prævet at producere sig selv før. Vi havde - og vi er tilfredse."

Iøvrigt mener Ingolf at pladen måske er for begrænset, hvis man virkelig skal vise den danske scene, som den er nu. Man skulle udgi en plade eller et bånd, hvor alle de 50 grupper, som Irmgardz får bånd med, skulle være repræsenteret med et nummer. Det har også vist sig at pladen er blevet lidt af et salgsmæssigt flop. Den kommer ikke til at sælge sig selv hjem.

Mvordan ligger det så med forventningerne til jeres egen LP ??

"Vi har egentlig ingen. Den bliver i første omgang lavet i 500 ex., men Irmgardz tror på at den med tiden kan sælge 2-3000 ex. Vi tror at den vil blive spillet mere i radioen end vores bånd, som kun spilles i special-programmer. Der kan vi tjene nogle penge, som vi også har gjort det med "Somewhere Outside". Men det er klart, at man ville kunne sælge flere plader, hvis vi spillede oftere live."

Her er det nærliggende at spørge om grunden til Morals ringe koncertaktivitet.

"Vi synes ikke vi har en tilfredsstillende form at optræde under. For publikum er en koncert ikke kun en koncert; Det er også socialt samvær de søger, og det er ikke tilfredsstillende for en gruppe. Vi kræver i hvert fald at folk lytter til vores musik mere end det ofte er tilfældet ved koncerter. Vi kunne da godt anvende lysbilleder og lignende, men det ville være at komme folk i msde - og hvorfor skulle vi det?"

Ingolf tilføjer, at han synes bibliotekets pladekoncerter, hvor folk samles for at høre plader sammen (klassisk) er en fin idé. Her er musikken det vigtigste, istedet for at der skal være nogen, der står på en scene og gir den. "Min største motivation for live-arbejde er pengene" runder han af.

Gruppens holdning til live-spørgsmålet er dog oprindeligt af, at Hanne og Ingolf føler det ubehageligt at stå på en scene, mens et studie gør Marco nérves. Det er således endnu ingen linie at spilleude for de tre følsomme unge mennesker.

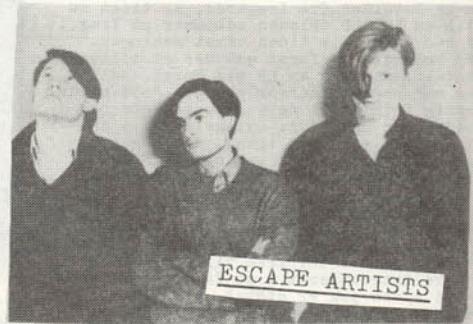

SOMEWHERE OUTSIDE

"Somewhere Outside" - Sampler LP med 8 bands : MORAL, CRAP, NESTE UGES TV, ESCAPE ARTISTS, TRISTAN T, DE TILFÄLDIGE FRA IGÅR, INSPIRATION FOR SCANNERS og WORLD IN MOTION.

Irmgardz' ambitiøse pladeprojekt "Somewhere Outside" har ladet vente på sig i meget lang tid. Nu er provins-sampleren altså ude og efter flere gennemlytninger er jeg kommet til den konklusion, at anstrengelserne ikke har været ventetiden værd.

Da "Pærepunk" udkom i april '79 var den allerede "forældet", men indholdet garanterede friskheden uddover pakke-dato. Først og fremmest drejede det sig om fortroppen i dansk punk - altså osse et historisk aspekt - dernæst var der en kontinuitet i projektet.

"Somewhere Outside", der af Irmgardz betragtes som 80'ernes svar på "Pærepunk" mangler begge ting. Projektets musikalske sammensætning er skæbnesvængert ujævnt og lader meget tilbage at ønske. Produktionen bærer præg af hastværk, hvor der overhovedet ikke har været tid til at kæle for den enkeltes bidrag tilstrækkeligt. Lyden på pladen er helt plan uden nævneværdige opspring fra først til sidst. Så nyttet det ikke, at enkelte bands virkelig spiller op til sit bedste, for ensartetheden hæmmer i sådan en grad, at flere gennemlytninger er selvtortur. Med al respekt for producerne vil jeg påstå, at de bærer en stor del af skylden for, at dette ellers så spændende projekt er løbet ud i sandet.

Det er osse ret tragisk at så stærke bands som NESTE UGES TV, CRAP og ESCAPE ARTISTS ikke får maksimalt udbytte af sine bidrag. I alle 3 tilfælde er gruppernes sound uden bid og finesser. Crap f.eks. har mistet sin råhed, der gør gruppens psykedeliske islæt enormt charmerende. Næste Uges TV er overproducerede, og E.A. er osse mere dæmpede end sædvanligt.

Sammensætningen af grupper er efter min mening osse helt hen i vejret. Flere bands ville ha' fået større udbytte af egen cassette udgivelse. På projektet her virker de malplacerede - for ikke at sige totalt destruerende. Hensigten med "Somewhere" er at vise tingenes tilstand netop nu, men DK-scenen er meget mere end "Somewhere" gi'r udtryk for. Af de 8 deltagende bands solister er kun 3 aktive live. **EMX** Flere af bidragsyderene har aldrig været udenfor øvelokalet! Ideen var fremragende - resultatet bør der ikke spildes mere tid på!

-Jc-

NANCY'S KIDS

The Hates/"Panacea" 12" EP

Faceless

De sydlige regioner af Guds eget land har gennem tiderne fostret mange sterke bands ikke mindst Texas, hvorfra man ber nævne ZZ TOP, MYDOLLS, de fantastiske REALLY RED, D.R.I. og altså THE HATES.

Gruppen, der kommer fra Houston, dater sig tilbage til starten af '79 og har frest til deres historiske 12" helt ud aldeles. Den EP er på eget label Faceless på samme stedet. Hates' musik var i starten en blanding af enkelte dampet medium power garagerock med klare aner i 60'ernes syrebands. I dag er tempelet sat betydeligt i vejret, men på trods af utallige udkliftninger er gruppens karakteristiske lyd bisholdet takket være enesten originalerne med Christian Arnhheit (Guitar/Vokal) der skriver hovedparten af tekster og musik.

Ligesom MINUTEMEN-som Hates nærmest kan sammenlignes med i dag-bruges ingen effektpedaler og numrene er korte og precise. C. Arnhheits vokal er i hel grad påvirket af afdele Alan Wilson (CANNED HEAT) og er ret bemærkelsesværdigt i tider, hvor temmelig få tilhører en god stemme nogen værdi i power punk! Ottte nr. blir det til omhandlande til den aktionsrig til livet som punk i Houston skal endespand. Du vil enten elske The Hates eller yrrk! Ta' og gi' et godt power-garagepunk band chancen! -Jc-

Info, plader & Hates tegneserier:

Christian Arnhheimer
4200 W34th Street
Box 132 Houston
Texas 77092 U.S.A.

The Authoritaires/"Soundtrack for trouble" EP

Selecta Record Operations

Fyra numre i et unikt tempo og i en stil, der minder en del om UNDEAD KILLED'S onsigende "Fresh Fruit...". Med en god portion humor, men med alvorlig liggande, ligger det under overfladen. Eller er det? Et friskt puls i den stagnerende Hardcore i 80'erne. Finder du denne plade er den en sikker inventering - og over nummeret står på bagsidennoterne: "Play this record loud, play it often, and play it under large amounts of alcohol". Det sidstnemnte er dog ikke yderst nødvendigt!

Det kan derigent være yderst påkrævende, hvis man skal udholde:

The F.U.s/"Kill for Christ" EP

X-Claim

En umageligt EP fra den Boston-stationerede gruppe F.U.s (PUCK YOU'S), og vel at mærke ikke umageligt på en glovt overdriven måde! For gruppen er helt uden humor, råhed, vid eller rytmabelæsning! Et af 9 numre med kedelig stoned core og et latterligt cover, der står godt til deres andelæs musik og lyrik. Tekster om politihad, nazi hylkere og anarki skravet på en totalt stemningsfripladt måde. Hvis du steder på denne 12"; luk ejnene og LÅH!!

-TN-

Selecta F.U.s c/o
216 Patricia Avenue Bob Yurapples
Stockton Ca. 95210 45 Lydon Way
U.S.A. Dorchester Ma. 02124
U.S.A.

The Partiz/"World full of hate"

Alternative Tentacles

Vi har før i No Aarhus givet vores mening om den amerikanske HC, der kom som et forvirrende øjeblik ovenpå vores britiske venners nedtur. Og just nu er der også en del vrede plæglerende. Seattle's PARTIZ (næst opført) er et af disse bands. Glædende anarkister og DISCHARGE/DISORDER tro temker bedre og lig igennem 16 numre på denne mini-LP. Teksterne er bærske kommentarer til Reagan's selvordskurs og en opfordring til alle underlydende om at gøre oprør mod det bestående system. Når musikken så er så som ind i H. er grundens lagt. Køget stark US anarcho-punk. En enkelt "gammel" goodie har sneget sig ind på side 2 - BLACK SABBATH's uforglemelige "Children of the grave". Paul's guitar er heller ikke ulig Tony Iommi's. Fedt cover med stærk plakat skal osse ligge nævnes. -Jc-

Kontakt: PARTZ WRECKORDZ

C/O Steve Part
3815 Sw Lander Sea. WA. 98116 USA

The Lewd/"American Wino" LP

Ici Records

Helt af fremdeles er debut-LP'en fra THE LEWD på gaden. Endnu en af efterhånden mange sterke HC-grupper udspunget fra San Francisco. Lewd har over 3 år på bagen og består den dag i dag af:

J. Sata Beret/Vocals
Olga Da Volga/Bass, Vox
Bob Clic/Guitar, vox
CC Reece/Hi-hat

Fjorten numre - side 1 studie og side 2 live at the Target Video, som osse har gæster Khb. et par gange. Lige på og hårdt uden de store kunspring. Bass, trodser og guitar er som et fremskudt instrument, vokalen er og akkordet af Bere, den må ha' et godt stemmebånd. Bob Clics guitar har en meget knivskarp lyd, der går ligge i rygmarven. "Mobile Home" med titlenummeret "American Wino" viser gruppens som et stærkt engageret HC-band, der bestemt ved, hvor de vil henvende:

Info: Lewd Fan Club
C/O Laura Lorda/Pres.
119 Minna Street Suite 341
San Francisco Cal. 94106

Sats/The Lewd

False Prophets/"Good clean fun" b/w
Worn out brothers "Functional"

En skive, der nok trænger end flere mere end en gennemlytning, hvis man ellers kan klare det! FALSE PROPHETS er rablende skvere, og deres musik er en mærkelig blanding af amerikansk trash, CRAMPS og bee-beep orgeler! Kort sagt, de er nærmest uberegnelige, og det er gruppens charme, for de er ikke uheld opfindsomme. Som så mange andre amerikanske grupper, der falder ud for, er de et smidigt populære derover, men det skider de på! Som covernoterne siger: "Special thanks to everyone monochromatic enough to have seen us more than once and admit to it!". Det siger vel alt, ikke?? -Jc-

SP Underground 2

Subterranean

En ikke helt ny plade men friskheden har holdt sig langt ud over pakketato. Dvs. 1980. Anden skive i minirækken om undergroundspunkt fra San Francisco. Nr. 1 anmeldt i minirækken, find eksempler på, hvordan rocken slo sine folder i "California" medens alle andre obskure retninger indenfor nyrocken udforskes i Europa på samme tid. UNDEAD's "Life is hell" er en tung sag med fræsende HM-guitar og maniac vokal. THE LEWD's "Mobile Home" er hurtigere, luftigere og mere dansabel. Spændende at here deres udvikling fra den spede start i '80 til den fremragende LP "American Wino" i dag. SOCIETY DOG med Jonithin Christ (nu i CODE OF HONOR) leverer EP'en mest checkede og rádig "Title Role", meden de helt ucheckede, primitive men smæde morsomme SPIKES slutter af med en rablede vanvittig historie om Hitlers hjerne, der af russerne holdes i live til DAGEN! Fedt! En sed plade! -Jc-

Kontakt: Subterranean Records
577 Valencia
San Francisco CA 94110
U.S.A.

Olga/The Lewd

Doo-Dooettes/"Look to this"

Solid Eye

Pladen åbner med titelsangen fra filmen "Zombie" men nok i en anden udgave med diverse pander & andet kongekonge plus en masse forskellige trommer og tangentinstrumenter. De følgende numre har osse den samme instrumentering + radio, fløjter, clap-bånd osv. uden at det virker kaotisk - faktisk er pladen meget stille og næsten udelukkende stemninger a la (hvis man kan forestille sig det) BRIAN ENO's "Ambient" og Fred Frith's mere eksperimenterende musik. Der er dog 3 afvigende numre - det sidste på side 1 er et meget mystisk jazz-numre med et forvrænget og hysterisk mand, der snakker! Det andet er åbningsnummeret på side 2, der i sin grundstabilitet er en happy pop nummer kart over med et bånd, der kunne godt have været et JOHN CALE/TERRI NELSON nr. Det er et godt smukt Klaverspil. HEGE! Doo-Dooettes slet ikke, hvis man ikke selv tager dem af. Den ene med en masse fuglekvidder og en slags nattestemming - den anden med en masse slagta. En spændende plade! -Ole Warming-

The Doo-Dooettes: Tom Recchion
Dennis Duck
Frederik Nansen

For info eller katalog:

The Solid Eye
P.O.Box 50453
Pasadena Cal.
USA 91105

Husker Du/"Everything falls apart"

Reflex D

Lad mig så fast med det samme, at HUSKER DU's længede ventede 2. LP er nærmest et fremstående træ af punk sitteret i næsten af bobler af energi. På side 1 er det nærmest overladt tilfaldshederne. Side 2 viger en anelse tilbage for side 1, hvad angår det helstabet perfekte trash dog uden at trække pladens niveau ned.

"Everything falls apart" er hård men ikke uden en afsættende dynamik, der er kendetegnende for Husker Du's delige power punk. Her blot titlenummeret, "Target", "Obnoxious" og Huskers overraskende coverversion af DONOVAN's "Sunshine Superman". Blædende: Bare surt, at "LP'en" kun varer små 20 minutter! -Jc-

Contact: Reflex Records
731 Pontiac Pl.
Minnetonka Mn.
U.S.A.

Reece/The Lewd

FRANTIX AMERICA

Frantix/"Face Reality" EP
Local Anaesthetic
Jeg er nærmest sålæs! En amerikansk garagepunk gruppe; en flok weirdos, der helt leverer op til navnet FRANTIX. Se bare de ledende dels ligner en flok fristrede amerikanske schoolkids, der får tiden til at gå ned i et land nede i de stenrige formidlers garage. Well, well, man skal lede lange far at opdrive så fed og krasa trash.

Ronnie Jr./Vocal; Barstow/Trommer;
Ricky/Guitar og M.M.A.A.T.T.(1)/Bass leverer 4 knivskarpe, checkede/uncheckedede rå og rablende vunvittige ting, der gennemsnitligt varer i 1/2 minut. Titlenummeret "Face Reality" får umiddelbart bedst ind den er frustrende, irriterende og så fed, så fast! Jeg har ikke derfor almindelig at denne plade erhvervet af dig kære læser. Frantix' musik er i en klasse for sig selv! -Jc- (helt smadret!)

Info : FRANTIX
966 Nucia Street
Aurora
Co. 8001 U.S.A.

Mission of Burma/"We're"

Ace of Hearts

Det er med stor org, at jeg må fortælle, at Amerikas punkcene har mistet sit bedste og mest spændende nyrockband af dem alle, nemlig MISSION OF BURMA fra Boston. Hvad det band har betydet for den paykediske punk scene over there er ganske enkelt udtalelseligt.

M.O.B. var den absolut farligste punk band for den nye belge af eksperimenterende punk bands for hvem 3 akorder og en sur af noise er et overstødt kapitel.

De var alvorlige, eftertørksomme, men aldrig velsindede og humorforladte. For M.O.B. var den råeste, hårdeste demagogisk selvhjældselig brostenspunkt, sommeranalyserende og fortællende protestrock, med et dybfelt og oprigtigt engagement i omgivelserne omkring dem.

"We're" er gudskelev og fremragende album, der viser gruppens bedste ejeblikke under et og samme tag. Først til sidst hentykkens man at utroligt velmilles og overvruede med psychedelic punk, hvor guitar, bass, trommer og et fremragende vokalarbejde - for det meste med flerstemmig sang, der efterlader et uudstilletligt indtryk - går op i en højere enhed.

For "We're" vækker M.O.B. mellem stemningsamstede, melankoliske og til tider sejgelige numre som "Trem Two", "Dead Pool" og "I'm a Day" og til sprudlende livelystige tilstætsler. "That's how I escaped my certain fate". Følels for de netop nævnte numre og resten af pladen er nerve, alvor, indsigts, rygrad og livslyst. M.O.B.s lyd er flot - MEGET FLOT. Hvert instrument har sin egen individuelle identitet, sommerne er ungt, hæmmede og baghovedet. Roger Miller's guitar er både melankolsk og smuk som den er rå og aggressiv. Et utroligt band, der desværre ikke er mere. Der er ikke mere at sige. Nyd Mission of Burmas plader. De er uunderlige!

MISSION OF BURMA R.I.P.

-Jc-

T.S.O.L. / "Beneath the shadows"

Alternative Tentacles

SÅ er LP nr. 2 fra TRUE SOUNDS OF LIBERTY på gaden. Grupper, når i denne anledning udvidet med en keyboard spillere og engageret all-round producent Thom Wilson. Resultatet er en meget spændende og flot plade, hvor gruppens tilhængere nok vil betakke sig. T.S.O.L har ellers i de sidste par år været med til at præge "horror-rocken" i USA, hvor bl.a. MISFITS og CHRISTIAN LUNCH turde være kendt af den kvikke lamer. Men den tid er et overstået kapitel i gruppens historie.

"Beneath the shadows" består af 10 numre, der i form og udformning nærmest minder om New Zealand-super power GROUP EX. T.S.O.L har standet deres kraft og energi, der før prægede gruppens rå og upolerede musik, men med Greg Cuhn's piano og synthesizers er der tilføjet en nuance og nogle stemninger til gruppens klangbillede, der matcher perfekt til singer Jack Delaugh's depressive og til tider resignerende вокал. Han er gruppen et meget verdifuldt aktiv og selv om de øvrige musikere ikke just er fantomer på sit instrument fremkommer det held i en stor helhed. Til selv i specielt titelnummeret "Send my thoughts", hvor divinitetsnålebilledet i dagens alternativskildres mest interent. På trods af at den Alternative Tentacles' nye trumfkontakt er den ikke meget håbt at spore ud, udgivelse på disse breddegrader, men kontakt gruppen på nedenstående adresse. Jeg garanterer for, at du ikke bill'r skuffet! -Jc-

Kontakt:

T.S.O.L.
P.O.Box 655
Los Alamitos
Cal. 90720

CODE OF HONOR

WHAT ARE WE GONNA DO?

Code of Honor/"What are we gonna do?"
Subterranean b/w "What price would you pay?"
Rart at vide, at man stadig kan forbleffes af virkeligt velspilende punkbands. I dette tilfælde CODE OF HONOR der nærmest må siges at være veterane på SF-scenen. Guitarist Mike Fox (Mike Fox) er ifrigt en god scenen usikker med sit ubryde føde guitarstil og din præstevirkshed for næsten alt, hvad den har kravle og gå. De øvrige medlemmer må nu heller ikke betragtes som novicer. Efter den lidt skuffende dels LP med SICK PLEASURE (som på nærmest var identisk med COH) er de nu nedkommen med egen selvstændig single. Spændende, snarklet og spaced garagerock - rolige forlæb, der plusdels eksploderer i ukontrollabel trash - blive et sarkastiske tekster, der ikke pakker noget ind. Pyhh, sværd pibler af en efter et par gennemlyntninger! -Jc-

Sin 34/"Die Laughing" EP
Spinhead
Debut-EP fra LA.-bandet SIN 34, der ligger JODIE FOSTER'S ARMY er at here på "Sudden Death"-EP'en. Sin 34 er ikke en pigé med bed i næven Julie - den rigtige Bondage til at lyde som Nicole eller andre lignende bræksnidler. "Die Laughing" indeholder få noget ujævne og hurtige trash numre, hvor den dårelige lyd desværre skammer helhedsindtrykket en smule. Side 2 på denne 33'-er er ikke mindst også spændende, og specielt "12 Hour Pipe" og "Join the Army" er ved at Sin 34 har mere end de små grå hjemme under kasketten. Foruden Julie består bandet af Mike (Guitar), Phil (Bass) og Dave Markey (Trommer). -Jc-
Kontakt:
Spinhead Records
2265 Westwood Blvd. Suite 541
Los Angeles Ca. 90064

Bob/The Lewd

Jodie Foster's Army/"Blatant Localism" EP
Placebo Records

Surfunk er den helt store dille blandt de nye amerikanske trash punks ud vestpå. JODIE FOSTER'S ARMY (Sindssygt navn!) tilhører den stime af purunge high school girls, der forbindes med spraglede hæbede, hæbende og spillerer hurtige biler, cokes og sidder med lidt mindst det uundværlige skateboard. Musikkens opresk og utrolig hurtig - ikke ulig de engelske artsfestivaler PETER & TTT BABIES. "Blatant Localism" indeholder seks skenne fandenivoldiske numre med bid, vid og glint i øjet. Særligt DK ligger i det høje kolde tog, såd med værd en isbjørn for ikke at blive revet med af de her 4 rebelske strand-punks. Fed rock!

JFA kan osse heres på den udmerkede men en anelse ujævne compilations LP "Sudden Death". Kontakt:
Tony Victor
5820 W. Virginia
Phoenix, AZ 85035
U.S.A.

20 Husk Disorder !!!!

HANS-A-PLAST

HANS-A-PLAST xsisterer igen! Efter en "dad" periode på ca. 1½ år har Hannovergruppen nu smidt deres 3. lp på markedet. Skiven hedder Ausradiert og indeholder 10 energiladne og spændende numre i typisk Hans-A-Plast-stil. Titelnummeret starter med brudstykker af tysk historie: Man hører Adenauer, nitter, en krigskommentator og speakeren under VM-finaletokampen 1956. De efterfølgende 3 numre er sådannet også meget gode, og det ene nummer er sager et lidt kikset forsøg på at bryde ud af den smævnlige spillemåde, der er karakteristisk for gruppen. Men på den sidste skræmning af side 1 er det virkelig opnået at skabe et betydningsfuldt og musikalsk vellykket nummer. Sangen hedder Sacco di Roma og handler om den århundrede-lange undertrykkelse af friheden via religion, der opfordres til opstand: "Entweih das Wasser zerstört den Alter - zerbrochene Kruzifice die heilige Kirche ist nicht mächtig ohne Ritual befleckt die reine Madonna maria". Den urgammle rock'n'roller "Do the Monster Mash" har måske fundet sin afsæsser i Hansaplasts "Monstertanz". Mere er der vist ikke at sige om den, hvad angår texten, temmelig ligegyldig sang, aber Spass muss sein har gruppen nog tenkt?

i "Menschenfresser" bliver kannibaler fremstillet som elskværdige personer, idet de opfatter det som mod al god smag at torturere mennesker. Når de dræber tager det kun et sjæbliks tid!

Ovenstående nævnte sange er de mest frem-

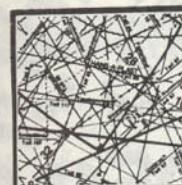

HANS-A-PLAST
Best.-Nr. 08-2720

trædende numre på pladen, dog skal pladen heres i sin helhed, da man først på denne måde får det fulde udbytte af Hansaplasts musik. Hansaplast er et udpræget lp-band, som hidtil kun har én enkelt singleudgivelse.

HANS-A-PLAST
Best.-Nr. 08-2702

HANS-A-PLAST
Best.-Nr. 08-2707

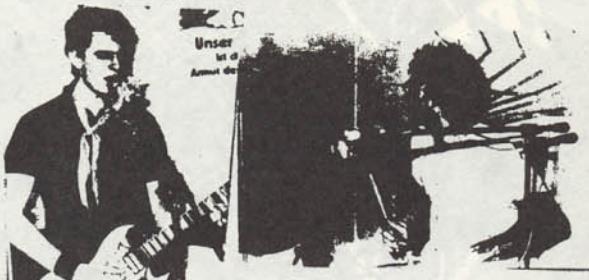

SLIME

-SLIME-

Et andet tysk band, som i den seneste tid har udgivet lp nr. 3, er punkbandet SLIME. Den er ligeledes holdt i en fast stil. De har en rá men alligevel melodisk lyd, og texterne er for det meste hårde hug til øst og vest, højre og venstre.

På det medfølgende textark skriver Slime om den modstand de har modt siden deres sidste plade dels p.g.a. deres politiske ansukser (nogen siger deres tekster er fascistiske, mens andre påstår, at de er venstreorienteret) og dels fordi de ofte laver plader (det er nemlig kommersialisme.). Slime skriver så, at alle rækker ned på hinanden i tyske punkkredse, hvorimod de udenlandske grupper ikke bliver kritiseret. man betaler gerne 15 DM for at se GEH på en

turné, som bliver finansieret af deres selskab, men man bliver aggressiv, hvis man skal betale 7 DM for tyske grupper. Punks i Tyskland har tendens til at være fjendtlig overfor hinanden. Det er en alle mod alle - mentalitet, og derfor har Slime kaldt deres plade ALLE GEGEN ALLE.

Titlen tro viser coveret en tegning af en mand, der skyder en kugle igennem hovedet på en anden mand.

Texterne på Slimes 1. lp var elendige. Fulde af billige klicheer og til tider smagløse. eks: "Dies ist ein Aufruf zur Revolte, dies ist ein Aufruf zur Gewalt, Bomben bauen, Waffen klauen, die Bullen auf die Schnauze hauen".

SLIME:
A great band. Lots of raw energy" (Ripper/USA)

Slime 2:

Denne gang har Slime gjort mere ud af texterne, selvom de af og til skraber bunden med temmelig almindelige slogans. Det virker lidt dumt, da nogle af texterne viser, at Slime har udviklet sig betydeligt siden lp nr. 1.

En del af sangene viser, at Slime er i besiddelse af både selv-kritik og humor, og alligevel fyrer de en sang som "Nazis raus" af, der godt nok ikke er skrevet af gruppen selv men af Berlin-bandet Beton Combo. Musikken har altid været i orden, så forhåbentligt vil Slime i fremtiden også lægge lidt mere vægt på indholdet i deres sange.

PS: "Störtebeker" (en hyldestsang til en pirat) er et syng-med-hit!

Mike Asmussen

NO AARHUS
PROUDLY
PRESENTS

HUSET-AARHUS

$$A + \text{PEACE} = \text{HAPPINESS}$$

MAKE
BEER

(B) NOT WAR

ZERO
POINT

DISORDARCHI!!
ANARKI OG FRED

BEE BAD
BE SLAY

SATURDAY
AUGUST 27TH
8.30 P.M.

63 KR

ELECTRIC DEAD

MENTAL DISORDER E.P.
ON SALE

Yde
Bil
fas
sæd
for
Bår
pla
BAS
Se

On the Battlefield:

CORPSE GAS

SOLDIER BOY

No Aarhus

83 ARHUS

Destructors

PROUD
TO BE A SOLDIER BOY
PROUD
TO BE THE REAL MCCOY
PROUD
TO BE A SOLDIER BOY
PROUD
TO BE A DEFENCE TOY

, RELIGION,

THE DESTRUCTORS ARE:
ALLEN ADAMS(BASS)
DAVE IVERMEE(RHYTHM GUITAR)
GRAHAM BUTT(LEAD GUITAR)
ANDY MCDONALD(DRUMS\BUSCUT TINS)
NEIL SINGLETON(VOCALS)

GORILLA ACTIV
DRIFT AGENT ORANGE **ENOLA GAY**

BASTARDS
FINLAND

OG FLERE TIL

WAR IS: WASTE, FUTILE, GENOCIDE, DEATH
Yderligere info hos os.
Billetpris endnu ikke
fastsat, men som
sædvanlig står ROCKCAFEEN
for salget.
Bånd med GORILLA AKTIV og
plader med DESTRUCTORS og
BASTARDS fås osse der.
Se annoncen ang. tlf. nr. etc.

the destructors
killmusik

23

NO AARHUS NR. 10 UDE
MEDIO NOVEMBER.
INDEHOLDER BL.A.
Destructors-interview, Gorilla
Aktiv-interview, Disorder i
Århus, US Rapport, Tapes, Gig'
og meget mere.
STAY TUNED TO YOUR FAVOURITE
ZINE!!!!

FORCES OF LAW

HUSET ÅRHUS
29 OKT. KL.18

NO AARHUS PRESENTS

UK'S

DISORDEN

ELECTRIC DEAD
ZEROPOINT

AARHUS,

HUSSET
27 AUG

FORSALE 06-130635